

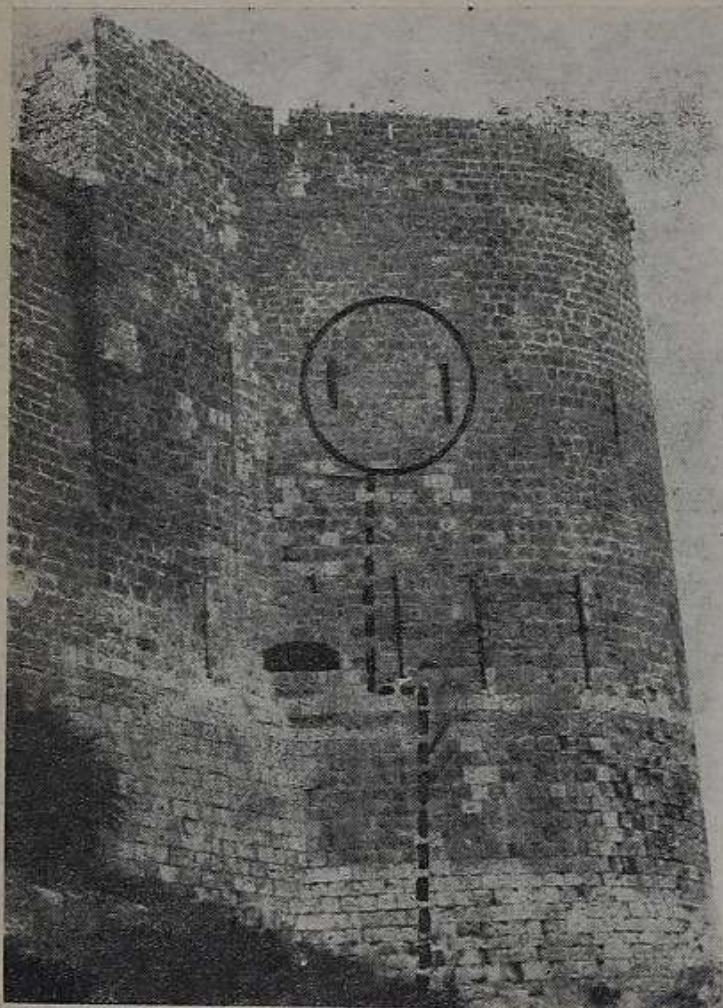

SUP
SHE
ΜΕ
TC
Η ΠΙΟ ΔΥ
ΚΗ ΒΕΝ.
ΠΟΥ ΜΠ
Ν' ΑΓΟΡΑ

‘Η ζωή α
‘Ο θάνατος
του Δράκου

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΑΪΜΣ OF **ΣΑΪΠΡΟΥΣ**
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

100
Mils

Η ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΗ

Η ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΗ του Μάρκου Δράκου και των 15 άλλων κρατουμένων από το φρούριο της Κερύνειας πρόσθεσε ακόμα ένα θεμέλιο στην ιστορία του περίφημου κάστρου. Ήταν η πρώτη δραπέτευση πολιτικών κρατουμένων, τρεις μήνες μετά την εφαρμογή του νόμου περί προσωποκρατήσεως. Τη νύκτα της 23ης Σεπτεμβρίου 1955 16 πολιτικοί κρατούμενοι από τους πρώτους που συνελήφθησαν κατόρθωσαν υπό μυστηριώδεις πράγματι συνθήκες να εγκαταλείψουν το αχυρωμένο και γερά φρουρούμενο κάστρο.

Οι κρατούμενοι εύρισκαντο στον όρειο Πύργο του Κάστρου, του οποίου οι πολεμιστές έκλεισαν για την ασφαλή κράτηση των πρώτων πολιτικών κρατουμένων. Ακριβώς αυτές τις πολεμιστές απέφραξαν με ύπομονη και με μεγάλη προσοχή.

Οι κρατούμενοι χρησιμοποίησαν τις κουβέστες τους για σχοινί. Έδωσαν την μιά με την άλλη και ένας, ένας κατέβηκαν ως μιά πατωσιά του κάστρου και από κει πήδησαν στην άμμο. Όταν δόθηκε το σύνθημα του συναγεμιάδου ανακαλύφθη ότι δεν εξαφανίστηκαν βάρκες από την παραλία, πράγμα που έδειχνε ότι οι κρατούμενοι βγήκαν στην πόλη και από κει πήραν διάφορες κατευθύνσεις.

Την επαύριον συνελήφθησαν οι επτά. Οι δραπέτευσαντες ήταν οι ακόλουθοι: Εύαγγελος Έρωτοκρόιτου, Χρίστος Έλευθερίου, Μάρκος Κ. Δράκος, Μίχης Κ. Φυρίλλας, Χαρίλαος Ξενοφάντος, Λάμπρος Ν. Κανκαλίδης και Μιχαλάκης Ρωσσιδής από την Λευκωσία, Παύλος Νικητα και Λένκιος Ροδοσθένους από την Λεμεσό, Πέτρος Παπαϊωάννου, από την Αμμόχωστον, Ανδρέας Πολυβίου, από την Λεύκα, Πέτρος Σάββα Στυλιανού, από την Κυθρία και Κωνσταντίνος Θ. Λοΐζου από το Καλόν Χωριών.

Η Ζωή

ΤΟΝ είδα να στέκεται μπροστά μου και για μερικές στιγμές αλληλοκυτακτήκαμε. Κανένας δεν κινήθηκε. Ύστερα έπυροβόλησα με το αυτόματόν μου.

Έτσι παραστατικά, περιέγραψε ένας στρατιώτης την τραγική στιγμήν όταν ο Μάρκος Δράκος έπεσε σε ένεδρα λίγο πριν από το μεσονύκτιο της 18ης Ιανουαρίου 1957.

Όλα συνέβησαν εϋθύς ύστερα από μιά δυνατή χαλασοθύελλα, όταν ακόμη τα γύρω θουνά άντηχούσαν από τις φοβερές θροντές...

Ο Δράκος ανταπέδωσε το πύρ πριν καταρακυλήσει στο έδαφος. Ένας όμως σύντροφος του εξαφανίσθη μέσα στο μυστήριο εκείνης της νύχτας...

Ύστερα από λίγα λεπτά οι στρατιώτες έφτασαν έρποντας για να βεβαιωθούν αν ο Δράκος είχαν αποθάνει... Το σώμα του παρέμεινε εκεί ως το πρωί...

Ο Μάρκος Κυριάκου Δράκος γεννήθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου του 1932 στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας. Τρία μερόνυχτα ή μάνα του αγωνιούσε στην κλίνη του νοσοκομείου και την τρίτη μέρα επί τέλους, στις 3 το πρωί έφερε στον κόσμο το μικρό, παχουλό, ξανθόμαλλο αγοράκι, που σε γιατρό και νοσοκόμους έκαναν έντόπωση το βάρος και η μορφή του.

Μάρκον τον δνόμασαν. Τα παιδικά του χρόνια τά πέρασε στη Λεύκα. Ήταν ένα ήσυχο, θεοφοβούμενο παιδί που κινούσε την περιέργεια των μεγαλύτερων με την σιωπή του και την πρόωρη ώριμότητά του που καθρεπτιζέτο στα στοχαστικά του μάτια. Στο

Η μητέρα και ο πατέρας του Μάρκου Δράκου.

μαί 'ο θάνατος του Δράμου

Οι φωτογραφίες του Δράκου νεκρού, που δημοσιεύουμε στο παρόν τεύχος, είναι από τις μόνες που σώζονται και μας δόθηκαν από την οικογένειά του. Τις φωτογραφίες αυτές τις πήρε ένας από τους Άγγλους στρατιώτες, που ήταν παρόντες κατά την τραγική εκείνη ώρα... Και ύστερα από λίγο καιρό ο Άγγλος στρατιώτης επισκεπτόταν την οικογένειά του Δράκου και τους παραχωρούσε ολόκληρο το φωτογραφικό φιλμ.

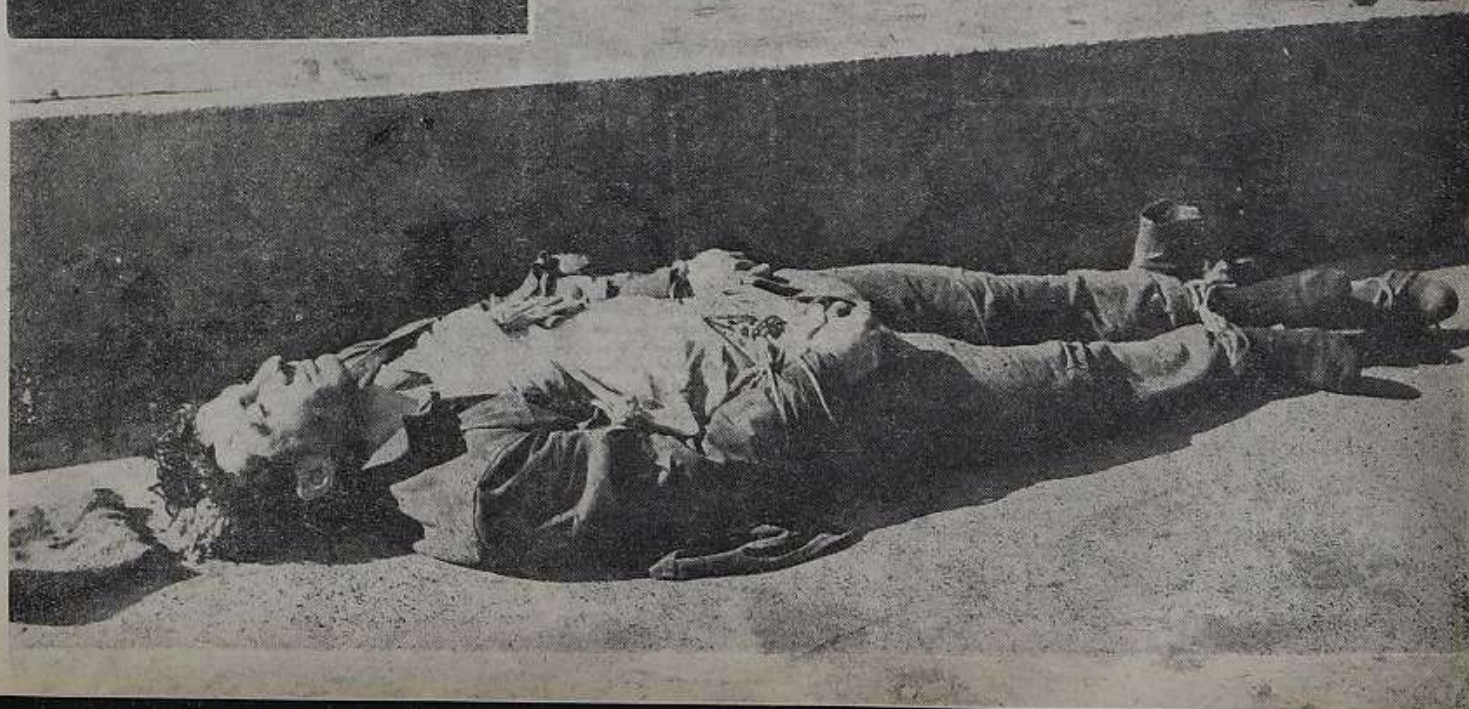

Δημοτικό ήταν πάντα πρότυπο καλού μαθητού. Έδειχνε επιμέλειαν εξαιρετικήν και μεγάλο ενδιαφέρον στα μαθήματά του. Σ' όλα πρωτοστατούσε. Πάντα ήθελε να διευθυνη. Ήταν όμως καλός και ποτέ δεν ανταπέδιδε τα πειράγματα των συμμαθητών του. «Εγώ όλα τ' άφηνα στο Θεό», έλεγε.

Ήταν το μοναδικό αγόρι στην οικογένειά του και όλοι τον αγαπούσαν. Η μεγαλύτερή του αδελφή θυμάται τα καλά παιδικά χρόνια, τα θυμάται και τα νύσταλγει: «Είμαστε φτωγά παιδιά, αλλά πολύ εύτυχισμένα. Δεν μας ένοιαζε αν τα παπούτσιά μας ήταν τρύπια ή τα ρούχα μας μπαλωμένα. Είμαστε αγαπημένα αδελφία και η χαρά ποτέ δεν μας έλειπε...»

Όταν ο Μάρκος τέλειωσε το Δη-

μοτικό της Λεύκας, ο πατέρας του που εργάζεται ως ηλεκτροτεχνίτης στο Δημαρχείο του χωριού του, μάζεψε όλες τις οικονομίες του και τον έστειλε στην Έμπορική Σχολή Σαμουήλ, στη Λευκωσία. Κι' εδώ ο Μάρκος έσημείωσε μεγάλην επίδοση στα μαθήματά του και έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον στη λογιστική και στην εκμάθηση της αγγλικής και γαλλικής. Τις διακοπές του τις περνούσε στη Λεύκα, το κατάφυτο μεγαλοχώρι της Σολέας, βοηθώντας τον πατέρα του ή κολυμπώντας και ψαρεύοντας στη θάλασα του Ξερού πιο κάτω... Στο καφενεύο σπάνια σύχναζε και τότε έκαθόταν παράμερα κι' εδιάβαζε έφημερίδες και περιοδικά. Ποτέ όμως δεν κουράστηκε να κυνηγάει πουλιά με το αεροβόλο ή να περπατάει, πολλές φορές κατά

τη νύχτα, πάνω στά θουνά με τις ιξόθεργες στή ράχη και τὸ μικρὸ σακκί στὸ χέρι — πότε γεμᾶτο καὶ πότε κενό — τὸ σακκί πὸ ἔβαζε τὸ κυνήγι του. Ἡ φύση καὶ ὁ ἀνοιχτὸς ὀρίζοντας εἶχαν μιὰ ἀκατανίκητη δύναμη πάνω του. Κι' οἱ καλύτεροι του φίλοι ἦσαν ἐκεῖνοι πὸ τοῦ ἔκαναν παρέα στὶς ἐκδρομὲς καὶ στὶς ὄρειθασιές του... Κι' ἐκεῖνοι πὸ συζητοῦσαν μαζί του χίλια-δυὸ θέματα, πάντα σοβαρὰ καὶ κατὰ προτίμηση πολιτικά.

Τέτοιους φίλους εἶχε πολλούς. Ἦταν ὁ Σταῦρος Φιλύρας πὸ βρίσκεται τώρα στὴ Ἀφρική, ὁ Μίκης Φιλύρας, ὁ Νίκος Ἰωάννου πὸ συνελήφθη τελευταῖα στὶς Γερακές, ὁ Ἀνδρέας Πολυδίου πὸ συνελήφθη τὸν Μάιον τοῦ 1956, ὁ Γεώργιος Δ. Γεωργιάδης... Φίλοι καὶ γνωστοὶ του ὄλοι τὸν ἀγαποῦσαν. Τὶ ἀγαποῦσε ὅμως περισσότερο ἀπ' ὅλα ὁ Μάρκος Δράκος;

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ

ΑΝΔΡΟΥΛΑΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ -
ΜΟΥΖΟΥΡΟΥ

6.930 3
NEO

ΛΕΥΚΩΣΙΑ
2002

Η Ανδρούλα Νεοφύτου-Μούζουρου γεννήθηκε στην Παλλουριάτσια.

Απεφοίτησε από το Παγκύπριο Γυμνάσιο και το Διδακταλικό Κολλέγιο Λευκωσίας. Είναι δασκάλα.

Εργάστηκε σε σχολεία της Λευκωσίας και της υπαίθρου.

Γράφει ποιήματα και πεζογραφήματα από τα μαθητικά της χρόνια.

Συνεργάστηκε μερικά χρόνια με το ΡΙΚ για τον καταρτισμό παιδικών προγραμμάτων.

Μερικά της ποιήματα έχουν μελωποποιηθεί.

Έργα της:

1. «Κύπρος, γλυκό νησί» 1979
Ποιήματα για μεγάλα και μικρά παιδιά.
2. «Λιανά Ανθοκλάδια»
Ποιήματα για μικρά παιδιά.
Εύφημη μνεία Σ.Π.Ν.Β. 1982.
3. «Αχτιδούλες»
Ποιήματα για παιδιά.
Βραβείο ΕΠΟΚ 1986.
4. «Ροδοδάφνες, Παναγιές» 1988
Ποιήματα για παιδιά του Δημοτικού.
5. «Ανασασμοί της Πλάσης» 1993
Ποιήματα για παιδιά του Δημοτικού.
6. «Απάνθισμα» 1996 Ποίηση.
7. «Του σταφυλιού το αίμα» 1997
Ποιήματα για παιδιά του Δημοτικού.
8. «Ανάστα Κύπρος»
Πεζογραφήματα για μεγάλα παιδιά Δημοτικού.
9. «Αυγερινός»
Ποιήματα για μεγάλα παιδιά Δημοτικού.

Αναμνήσεις από τον Αγώνα της ΕΟΚΑ

Η Δράση στο Καϊμακλί

Για όλους
και για μεγάλα παιδιά

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ

40 χρόνια μετά

Η Δράση στο Καϊμακλί

NC

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ	
ΣΕΒΕΡΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
Αρ. Μητρ.:	58575 007255
Αρ. Ταξ.:	K.956-9303 Ν40
Αρ. ΚΟΕ:	4430

τος, θα ήταν ένας νέος Σολωμός στην Κύπρο. Τα σχοινιά της αγχόνης κόψανε στη γένεση ένα πηγαίο ταλέντο.

Διαδηλώσεις - Κρατητήρια

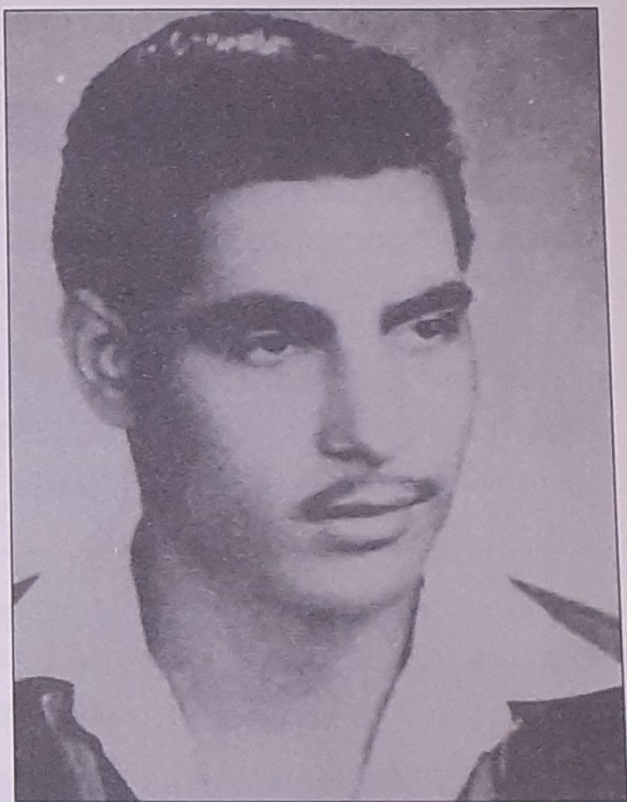
Στους μεγάλους εσπερινούς, όπως τους χαιρετισμούς της Παναγίας, όλη η νεολαία της εποχής συχνάζαμε στις Εκκλησίες. Επίσης στις λειτουργίες της Κυριακής. Με υπόδειξη ομαδάρχη, έγραφα μια ομιλία εμπνευστική και τη διάβαζε κάποιο παιδί της ΕΟΚΑ. Μετά όλο το εκκλησίασμα μαζί τραγουδούσαμε τραγούδια της αλησμόνητης εκείνης εποχής. Όπως...

«Ήταν πρώτη Απριλίου» «Ζήδρο μου, καπετάνιο μου» «Θα πάρω μίαν ανηφοριά» «Στης Αγιάς Σοφιάς τ' αγνάντια».

Ρίγη συγκίνησης μας διαπερνούσαν, δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια μας, γέμιζαν δύναμη και σθένος οι μπαταρίες της ψυχής μας και συνεχίζαμε τον αγώνα.

Όταν θα γινόταν η κηδεία ενός αγωνιστή, που έπεφτε μαχόμενος αγιάζοντας τα βουνά και τα χώματα μας, γίνονταν μεγάλες διαδηλώσεις στους δρόμους της Λευκωσίας και των άλλων πόλεων. Με συνθήματα εναντίον των κατακτητών και τραγούδια πατριωτικά από τα άλκιμα νειάτα της Κύπρου μας. Οι Άγγλοι έριχναν συνέχεια δακρυγόνα, για να διαλύσουν τους διαδηλωτές. Η ηρεμία απεκαθίστατο, όταν τελείωνε η κηδεία και θάβανε τον ηρωικό μας νεκρό.

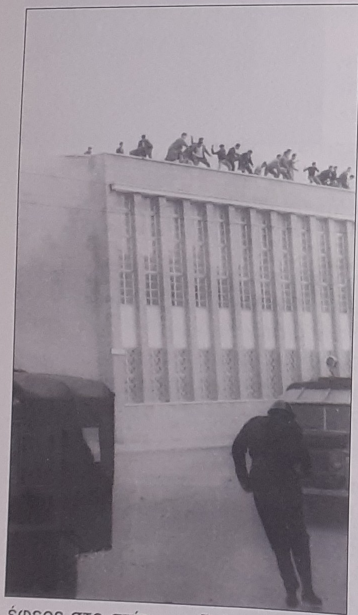
Όταν είχα δώσει τον όρκο με ειδοποιούσαν με το χαρτάκι να πάρω φυλλάδια από την οδό Θεσσαλίας αρ. 6, πάροδος Καλλιπόλεως, Λευκωσία, μέσα σε τσάντα από μουσαμά. Από πάνω από τα φυλλάδια μου έβαζαν ψώνια, μακαρόνια, πόλυπιφ κλπ. για να φαίνεται ότι έρχομαι από την αγορά. Τα έβαζα πάνω στο ποδήλατο μου και ερχόμουν στο σπίτι μου στο Καϊμακλί. Άρκετές φορές περνούσαν από δίπλα μου περιπολικά των Άγγλων,

Ευαγόρας Παλληκαρίδης

τζιπ, αλλά με του Θεού τη χάρη, δεν με σταμάτησαν καμιά φορά. Εν τω μεταξύ ο μεγάλος μου αδελφός ο Σοφοκλής, συνελήφθηκε και μεταφέρθηκε στα Κρατητήρια της Κοκκινότριμιθιάς. Ήταν αυτός που έβγαине τα χαράματα... για να μετρήσει τ' άστρα. Ήτανε στο Μπλοκ C. Ευτυχώς στους τρεις μήνες αφέθηκε ελεύθερος.

Με μεγάλο πόνο στην ψυχή, πιότερο η μητέρα, πηγαίναμε στην Κοκκινότριμιθιά μια φορά την εβδομάδα με μερικά τρόφιμα και με εξουχιστικό έλεγχο από τις Τουρκάλλες εκεί, για να τον επισκεφτούμε. Σώζονται ως σήμερα εκείνα τα απαίσια στρογγυλά παραπήγματα. Τελευταία ο πρόεδρος της Δημοκρατίας τέλεσε τα εγκαινία αίθουσας εκεί, για να θυμίζει τους ηρωικούς κρατούμενούς μας, που αδικαστοι ετραβιούνται εκεί, χωρίς να προδώσουν τους συνεργάτες τους, όσα βασανιστήρια και αν υφίστατο.

έφερε στο σπίτι μισοζαλισμένο.

Τι να ξεχάσω και τι να πρωτοθυμηθώ τώρα; Τη...Μάχη στη Σεβερειο Βιβλιοθήκη, πάνω στη στέγη της εκεί; Σε ώρα διαλειμματος οι μαθητές - ήταν τότε Γυμνάσιο Αρρένων - ταμπουρώθηκαν επάνω. Είχαν μαζέψει αρκετές πέτρες από την προηγούμενη μέρα και πετροβόλουν τους κομμάντος. Ξαν βροχή ο πετροπόλεμος. Θύμιζαν Σουλιωτόπουλα ταμπουρωμένα στους βράχους του Σουλίου. Κινηγημένοι και αδύνατοι οι Άγγλοι, έριχναν συνέχεια δακρυγόνα, για ν' αμυνθούν. Το απόγευμα η πλατεία εκεί φαινόταν σαν πεδίο μάχης με τζάμια σπασμένα, με πέτρες και μάρμαρα. Ένας μεγάλος μαθητής περιθάλψε το μικρό μου αδελφό Νεόφυτο που πολεμούσε στο μετερίζι της Σεβερειου και κτυπήθηκε στο κεφάλι. Τον

Ήλθαν επικουρικοί και τους κτυπούσαν με τα ρόπαλα λυσσασμένα στο κεφάλι. Εκεί στο Ελέναιο ήταν η Κλινική του γιατρού Κόκου Μιχαηλίδη. Τον πήραμε και τον περιποιήθηκαν με τρεις ραφές.

Ο μαθητής αυτός λεγόταν Γιώργος Νικολάου. Πήρε το ψευδώνυμο «Παλαιολόγος» στον αγώνα και το κράτησε μέχρι σήμερα. Διετέλεσε αντάρτης στα βουνά μας και έμενε για κάποιο διάστημα στο κρησφύγετο του Διγενή στο Όμοδος.

Σε μια βδομάδα ο αδελφός μου ήτανε πολύ καλύτερα. Ένας άλλος μικρός μαθητής ο Κώστας ή Κωτσιουδί, έπεσε κάτω από τη στέγη της Βιβλιοθήκης και αχρηστεύθηκε σωματικά. Δεν μπόρεσε πια να σταθεί στα πόδια του...

Έτσι πολεμούσαν τα μαθητοΐδια ...

Από εκείνη τη μέρα οι Άγγλοι κλείσανε το Παγκύπριο Γυμνάσιο για μερικούς μήνες. Τα μαθήματα εγίνοντο σε σπίτια και εκκλησίες. Λειτουργούσαν και τότε, βλέπετε, τα Κρυφά Σχολεία.

Ένα αλησμόνητο επεισόδιο

Δεν σημειώνα ημερομηνίες τότε. Ήταν άνοιξη, Απρίλης του 1958. Η δνις Ουρανία Κοκκίνου πρότεινε σε μένα και την εξαδέλφη μου Μαρία Ζ. Νεοφύτου, εάν θα θέλαμε, να γίνουμε μέλη της Ομάδας Κρούσεως και Εκτε-

ΚΟΣΤΑΣ Ε. ΜΑΡΚΙΔΗΣ

135

Ε Α Ω

Ε Ω Κ Α

ΚΟΞΤΑ Σ. ΜΑΡΚΙΔΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΛΛΩ

ΕΟΚΑ

ΠΡΟΞΕΣ · ΣΤΙΧΟΙ · ΣΑΤΥΡΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ο ΑΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΜΜΕΤΡΗ ΣΑΤΥΡΑ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Παραδοξισμοί

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΝ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΘΥΜΟ ΦΑΚΟ

1961

ΣΚΙΤΣΑ · ΒΙΚΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΤΙΤΛΟΙ · ΓΕΩΡΓ. ΦΡΑΝΓΚΕΣΚΙΔΗΣ
ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ · Κ. Α. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ & ΥΙΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ · ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ - ΜΥΡ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ

«ΕΔΩ ΕΟΚΑ»

—•••—
ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΝΑΡΞΙΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ

Ο ΔΟΥΡΥΦΟΡΟΣ

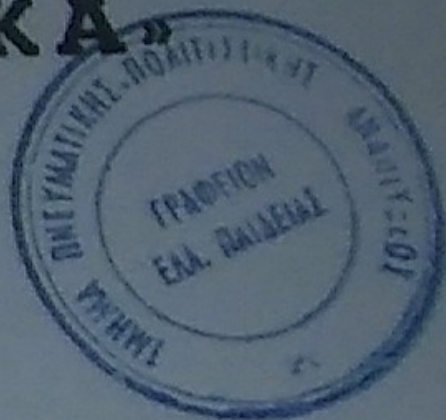
ΠΑΛΑΙΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ

ΝΕΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ

ΤΣΟΛΙΑΔΕΣ

ΝΟΣΤΑΛΓΟΙ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΣΑΝ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Κάποιος κληρός Ποιητής έγραψε κάποτε μιαν αλήθεια

« Αν τρέξεις τόν άνδράκησο
του κόσμου απ' άκρη ως άκρη
Δέ θα' έρής ένα τριαντάφυλλο
πού νά μή στάζει δάκρυ.
Δέ θα' έρής ένα τριαντάφυλλο
πού νά μήν έχει. Άλλειά του
και κάποιε άγκάδι νά τρυπή
τήν άνθινη καρδιά του.»

Άλλά κι αντίθετα, θα' λεγα, πώς δέν υπάρχει στη ζωή και καμία τραγικότητα πού νά μήν έχει κάπου κρυμμένη και την εύθυμή της πλευρά, άρκεί νά ξέρουμε πού και πώς νά την αναζητήσουμε. Αυτό προσπάθησα νά κάνω κι' εγώ, δηλαδή νά φάξω και νά' έρω μέσα στη δοξασμένη τραγικότητα της τετράχρονης άπιδανότητας του Άγώνα μας, μέ τους θρύλους της, τους ήρωισμούς της, τές θυσίες και τά μαρτύρια τών παιδιών μας, αλλά και μέσα στους σκιδισμούς του κατοκτητή, αυτή την εύθυμη πλευρά, κι' έγραφα την Έπιθεώρηση «ΕΔΩ ΕΟΚΑ» πού στάθηκε πρωτόφανη έπιτυχία στα χρονικά του Κυπριώτικου Θεάτρου, πού άκόμα δέ ξεπεράστηκε, και «ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΥΣ» Χρονογραφικά Σχίτσα από τόν Άγώνα. " Αν πέτυχα την επιδίωξή μου κι' άνακάλυφα αυτή την εύθυμη πλευρά, δέν τό ξέρω. Αυτό θα περιμένω νά μου τό πητε έσείς. " Αν δέν πέτυχα, «ούδεις φθόνος». " Άνοιξα ένα δρόμο για άλλους πιό πολύ άξιους από 'μένα.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Χαρισμένο σάν πνευματική προσφορά Σεβασμοῦ, Θαυ-
μασμοῦ, κι' Ἀγάπης:

Στὰ ἀπίθανα Παιδιά τῆς ΕΟΚΑ, πού μέ τὸ γαῖμα καί τὴ
Ψυχὴ τους στήσανε ψηλά στὸ στερέωμα τῆς Αἰώνιας Ἱστο-
ρίας τῆς Φυλῆς, τὸ πιὸ φωτεινὸ Μετέωρο. Στὰ παιδιά πού:

«Τοῦ Σατράπη τὸ σκρινὶ κυτώντας
πεθαίνουν στὶς κρεμμάλες τραγουδώντας».

Στὰ Παλληκαρόπουλλα τῆς ΕΟΚΑ στὰ σκολεϊὰ πού:

«Ἀπ' τὰ Σκολεϊὰ τους πού ἔγιναν κρυφῶνες
τοὺς βάζανε μπροστὰ μέ τὶς σφεντόνες».

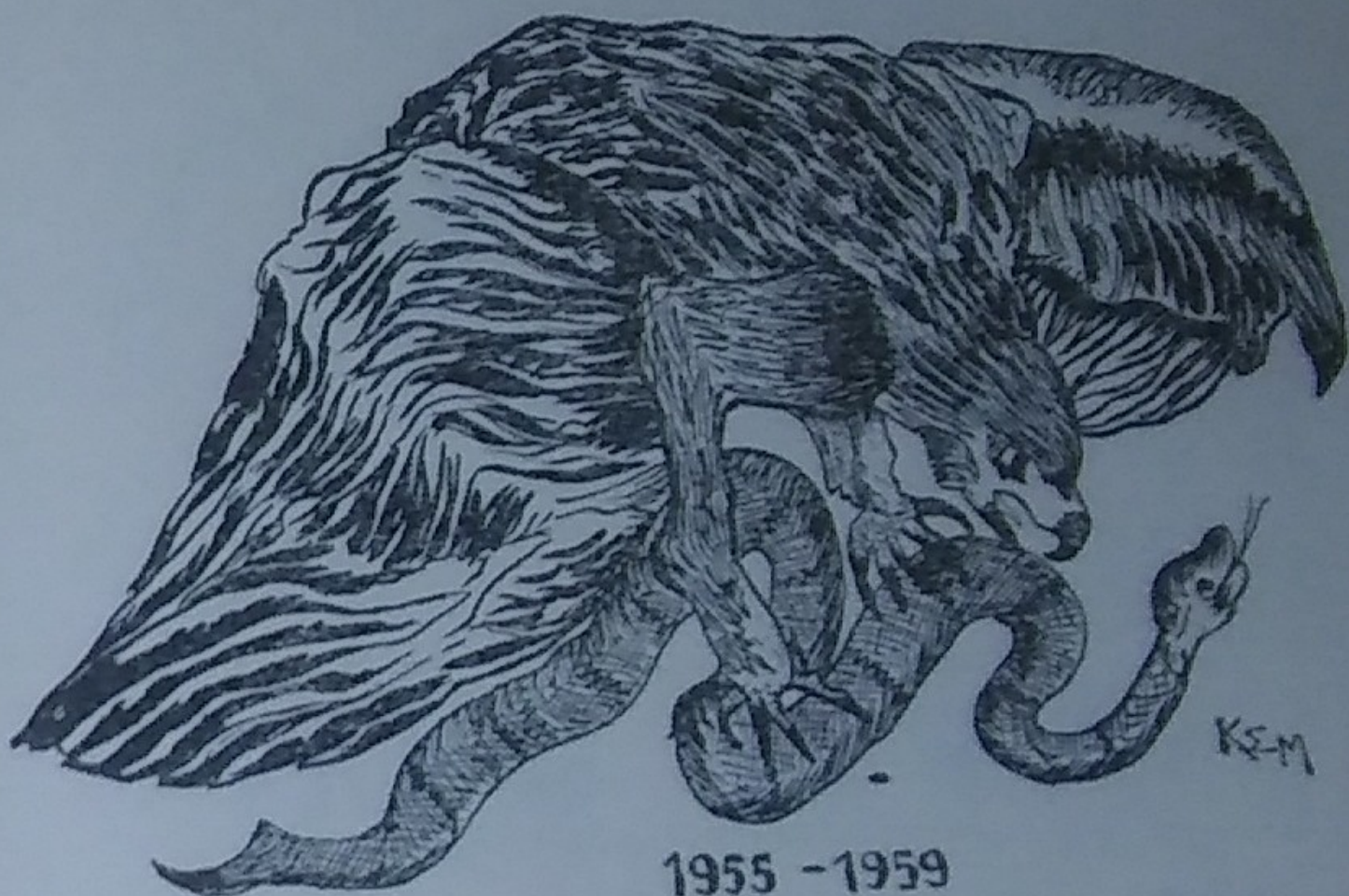
Στὰ Δεκάχρονα Κοριτσάκια τῆς ΕΟΚΑ πού οἱ Ἑγγλέζοι:

«Μ' ὅλα τὰ Σπέν-Γκάν καί τὶς Καραπίνες
τὰ κάνανε καινούργιες Μπουπουλίνες».

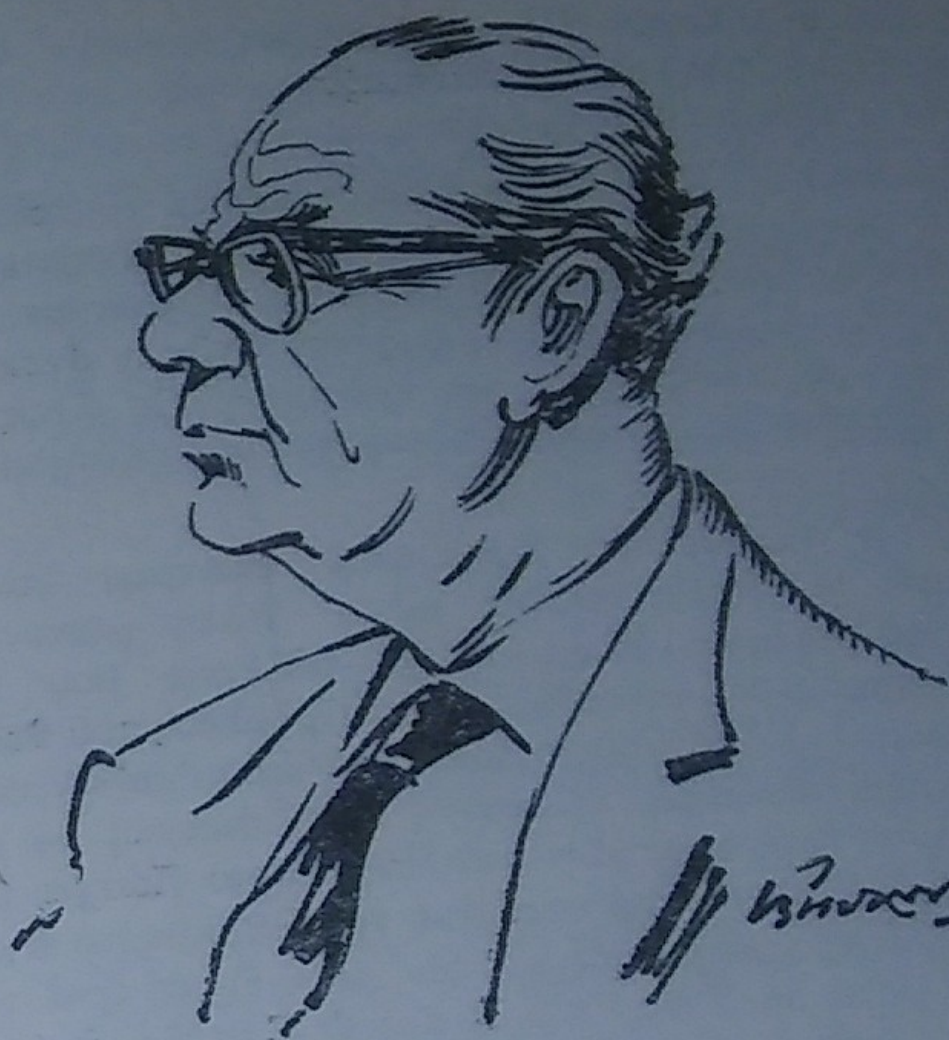
Καί σ' ὅλους ἐκείνους πού σαδιστικὰ βασανίστηκαν καί πό-
νεσαν ἀπὸ τὴ Σαδιστικὴ προσπάθεια τῶν Κατακτητῶν πού:

«Μὲ βάσανα νὰ μάθουν ἐπιμέναν
μὰ τὰ παιδιά τοὺς φτύναν καί πεθαίνουν».

Ὁ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ.

1955 - 1959

Βίνιας 1961

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

«ΕΔΩ ΕΟΚΑ»

(Δυὸ λόγια ἀπὸ τὸν Συγγραφέα)

Φίλοι μου,

Κάθε τοῦ "Ἐθνους μας ξεκίνημα στοὺς δύσκολους δρόμους ποὺ τοῦ'ταξε ἡ μοῖρα, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς δόξες καὶ τὶς δάφνες ποὺ σπάταλα σκόρπισε στὸ διάβα του, δημιούργησε πάντα κάποιες ἐμπνεύσεις ποὺ γίνηκαν ὕμνοι. "Ἐτσι κι' ἐδῶ ἡ Κυπριακὴ Ἀπιθανότητα, ποὺ 'κανε τὸν κόσμο νὰ τρίβη κατὰ πληκτος τὰ μάτια, δὲ μπορούσε παρά νὰ γεννήσῃ μέσα στὴ ψυχὴ τῶν πνευματικῶν μας ἀνθρώπων μιὰ ἀνάγκη νὰ ἐκδηλώσουν, καθ' ἕνας μὲ τὸν τρόπο του καὶ τὲς δυνατότητές τους, ὅλα ἐκεῖνα ποὺ τοῖς γιόμιζαν τὴ ψυχὴ. Λατρεία καὶ ψυχικὸ προσκύνημα γιὰ 'Κείνους ποὺ:

σὲ κάποιαν "Αγια Τράπεζαν
μὲ μιᾶς καὶ ὄλα τὰ 'παιζαν
Γράμματα ἢ κορώννα. . . .

τὴν πίκρια καὶ τὸ παράπονο γιὰ ὄσα τράβηξε τὸ πολύπαθο
Νησί μας ἀπὸ τὸ «Σιμὸν» τῆς ἀξέχαστης «Τετραετίας»,
τῆ σατυρική διάθεση γιὰ ὄσα τὴν ἀξίζουμε, τὶς ἀναπόφευκτες
ἀπογοητεύσεις, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐλπίδες ποὺ βγῆκαν ἀνεπάντε-
χα μέσα ἀπὸ τὸ «ὄνειρο» καὶ τὴν προσμονὴ τῆς ὥρας ποὺ
αὐτὲς οἱ 'Ελπίδες θὰ γίνουν κάποτες πραγματικότητα χει-
ροπιαστή.

"Ἐτσι τὰ παιδιὰ τοῦ Κυπριακοῦ Θεάτρου (τὶ νὰ
κάνουμε πάει κι' ὁ Παντελίδης κι' ἡ "Ελλη μέσα στὰ
παιδιὰ ἀπαράλλαχτα ὅπως κι' ὁ ἀδελφός μου ποὺ
μὲ τὰ 65 του χρόνια ἐξακολουθεῖ νὰ 'ναι Πρόεδρος τοῦ Φεστι-
βάλ. . . Νεολαίας) οἱ Καλλιτέχνες μας, ποὺ 'ναι κι' αὐτοὶ πνευ-
ματικοὶ ἐργάτες, νοιώσανε τὴ ψυχικὴ αὐτὴ ἀνάγκη νὰ πά-
ρουν κι' αὐτοὶ τὴ δική τους θέσι στὸ Παγκύπριο Πάσχα, μιὰ
καὶ εἶχαν κι' αὐτοὶ τὸ μερίδιό τους ἀπὸ τὴν Παγκύπρια ἀγω-
νία πεινώντας ἀγόγγυστα. Βέβαια δὲν περιμένατε ἀπὸ τὸν
Παντελίδη νὰ πάρη τὸ Στέν Γκάν ἢ καμιὰ Πιστόλα ἀπὸ τὸ
Βεσιτάριο καὶ νὰ 'βγῆ στὸ Βουνό, οὔτε νὰ τὸν δῆτε κατοπι-
νά. . . Ὑπουργό. Εἶναι βλέπετε Γέρος ὁ κακομοίρης κι' ἄς
μὴ τὸ παραδέχεται παρ' ὄλο ποὺ ἀσφαλῶς ἀναγκάζεται
νὰ. . . προσγειωθῆ καὶ μάλιστα. . . ἀνωμάλως.

"Ἐνας εἶναι «Ο ΓΕΡΟΣ» τοῦ Κυπριακοῦ Παραμυθιοῦ.
Μὰ τέτοιοι «ΓΕΡΟΙ» γενιοῦνται κάθε Ἐκατὸ χρόνια Ἐνας.
Πέρασαν ὡς σήμερα 138 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ «ΓΕΡΟΥ
ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ».

"Ἐτσι μοῦ 'καναν τὴν τιμὴ νὰ μοῦ ζητήσουν νὰ θάλω
στὴ εὐγενική τους ἐπιδίωξη συμπαραστάτη τὸ φτωχὸ γερα-
σμένο μου μυαλό, συναντόντας ἔτσι καὶ τὴ δική μου ψυχικὴ
λαχτάρα, κι' ὄλοι μαζὺ νὰ προσπαθήσουμε ἂν μπορέσουμε
νὰ ἱκανοποιήσουμε, πρῶτα τὴ δική μας ψυχικὴ ἀνάγκη καὶ
σύγκαιρα τὴ δική σας. Μὲ ποιὸ πρᾶγμα μᾶς ἔσπρωχνε ἢ
καρδιά μας νὰ καταπιαστοῦμε; Μὰ ἐδῶ στὸ νησί μας τὴν
ἀτμόσφαιρα γιομίζουνε δυὸ λέξεις «ΕΔΩ ΕΟΚΑ». Ποιὸς δὲ
λαχταρᾷ ν' ἀκούση τὴ φωνὴ τῆς ΕΟΚΑ;».

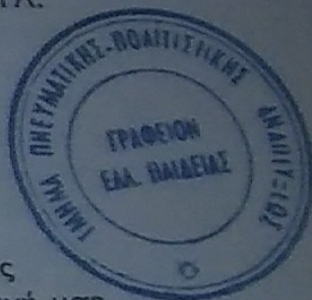
"Ἐτσι μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς κάτι προσφέρουμε κι' ἐμεῖς μὲ
τὸ δικό μας τρόπο, στὸ Παγκύπριο Πανηγύρι, σᾶς χαρίζουμε
τὴ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ μας προσπάθεια. "Ἄν μᾶς

ἀγαπᾶτε καὶ νομίζετε πὼς ἀξίζουμε τὴν ἀγάπη σας καὶ τὴ
στοργή σας, ἐλάτε νὰ τραγουδήσουμε καὶ νὰ χαροῦμε ὄλοι
μαζὺ. Ἐλάτε νὰ γελάσουμε καὶ νὰ κλάψουμε ὄλοι μαζὺ. Μὰ
πρὸ παντός ΝΑ ΘΥΜΗΘΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΥ.

Τὴ θύμησή ν' ἀφίσουμε νὰ πάη στὰ παλιὰ
τὰ τέσσαρα τὰ χρόνια
νὰ σᾶς ξαναθυμίσουμε τὴ Δάφνη τὴν Ἑλλά
ποὺ πάντα θὰ 'ναι ἀμάραντα
κι' ἔτσι γι' αὐτὰ τὰ χρόνια νὰ ποῦμε κάποια

ΚΑΛΑΝΤΑ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ «ΕΔΩ ΕΟΚΑ»

Τώρα ποὺ ἀνεξάρτητο γίνηκε τὸ Νησί μας
νοιώθουμε ὄλοι τὴ χαρὰ ν' ἀνθίξη στὴ ψυχὴ μας
κι' ἔτσι κι' ἐμεῖς θελήσαμε
κι' ὄλα τ' ἄλλα τ' ἀφίσαμε,
μιὰ καὶ μπορούμε ἐλεύθερα νὰ ποῦμε ὅ,τι νοιώσαμε
χωρὶς λογοκρισία,
καὶ δίχως Κρατητήρια, ποὺ ἀπ' αὐτὰ γλυτώσαμε,
νὰ κλίνουμε τὸ γόνα μας
μπροστὰ στοῦ Ἁγίου Ἀγῶνα μας
τὴν Ἐπικὴ Ἱστορία.

Τὴ θύμησή ν' ἀφίσουμε νὰ πάη στὰ παλιὰ
τὰ τέσσαρα τὰ χρόνια,
νὰ σᾶς ξαναθυμίσουμε τὴ Δάφνη, τὴν Ἑλλά,
ποὺ πάντα θὰ 'ναι ἀμάραντα
καὶ θεὸς νὰ ζοῦν αἰῶνια,
κι' ἔτσι γι' αὐτὰ τὰ χρόνια
νὰ ποῦμε κάποια Κάλαντα.

"Ἐνα ὕμνο, ἔγραψε ὁ γνωστός, ὁ Γέρω-συγγραφέας μας
πὲς τῆς ψυχῆς του μήνυμα,
ποὺ λέει γιὰ τῆς ὥρας μας
τῆς Νειότης τὸ ξεκίνημα
στῆς ΕΟΚΑ μας τὸ κίνημα.

Πέστε το ἄν θέτε προσφορά,
πέστε το ἅγια ἀναφορά,
δὲν εἶναι ἀπλᾶ παινέματα
γιὰ ὄλα τὰ ἀπίθανα πού μοιάζουνε σὰν ψέματα.

Πέστε πὼς εἶν' Προσκύνημα σὲ κάποιαν "Ἁγία Τράπεζαν
γι' Αὐτούς, πού ὄλα τᾶπαιζαν
γράμματα γιὰ κορῶνα,
καὶ κάνανε τὸ κίνημα καινούργιο Μαραθῶνα,
μέσ' ἀπ' τὰ καταφύγια, μέσα ἀπ' τὰ ρουμάνια,
κι' ὄλοι μαζί νὰ νοιώσουμε γιὰ 'Κείνους περηφάνειο.

Μὰ πρὶν ἀπ' ὄλα μιὰ στιγμή τὴ μνήμη ἄς τὴν ἀφίσουμε
νὰ γονατίση εὐλαβικά στοὺς τάφους τῶν Παιδιῶν μας
κι' ἓνα λεπτό ἄς σιγήσουμε στὴ μνήμη τῶν Νεκρῶν μας
πού δώσανε τὸ αἷμα τους θυμίαμα καὶ θυσία
κι' ἡ μνήμη τους στέκει τρανὴ
καὶ θᾶναι πάντα ζωντανὴ
ἀκόμα κι' ὡς τὴ δεύτερη πού λένε Παρουσία
Καὶ ὅπως λέει ὁ Παλαμᾶς «ὄλοι θὰ ζοῦν αἰῶνες
καὶ θᾶν' ἐκεῖνοι 'Απόλλωνες κι' οἱ Τάφοι Παρθενῶνες».

Καὶ τώρα ἡ Κύπρος μᾶς καλεῖ:
'Ἀδελφωμένοι ὄλοι
κι' ἐμεῖς πού 'μαστε ἀπόλεμοι
κι' οἱ σύντροφοι στοὺς βόλι,
μὲ μιὰ καρδιά μὲ μιὰ ψυχὴ
ὄλοι μαζί νὰ φτιάξουμε καινούργια ἐποχὴ.
Κι' ἔτσι ἡ πατρίδα ἡ φτωχὴ
πού τὴ λατρεύουμε ὄλοι
νὰ βρῆ τὴν τὴν ἀκύμαντο
γαλάζιο ἀραξοβόλι.

ΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ

Φωτιά ἢ Καρδιά. 'Ατσάλι ὁ Λογισμός.
Μολύβι ἀναλυτὸ ἢ ἀνάσα τοῦ πόθου τοῦ ἀσταμάτητου.
Στραπὴ τὸ βλέμμα. Γαῖμα ὁ 'Ἴδρωτας
Θυσία τὸ Γαῖμα.
Μέσ' τὶς Ψυχὲς Σεισμός.
Κι' ὄλα μαζί ἱστορία. Κι' ὄλη ἡ 'Ἱστορία ἓνα Φῶς.
Κι' ἡ μνήμη ἀλαργεύει.
Θερμοπύλες, Μαραθῶνες, Σαλαμίνας,
τὰ ξαναγράφει ἡ 'Ἱστορία,
πᾶνε νὰ σπάσουν τῆς καρδιάς οἱ ἴνες,
'Απόφασι, Ξεσηκωμός, καὶ καρτερία,
καινούργιο φῶς, νέες ἀχτίνες.
'Οργῶνει κι' ἐδῶ τὴ Γῆς Δόξας 'Αλέτρι,
Σπήλια, καὶ Μαχαιρᾶς, καὶ Λιοπέτρι.
Χαιρετοῦν μὲ τὰ κοντάρια ψηλωμένα
Διγενῆδες, Κωνσταντᾶδες, κι' ἄλλοι, κι' ἄλλοι,
πού ὁ Θρῦλος τους ψηλὰ κάθε κεφάλι
κρατᾶ, τῆς Μακαρίας τῆς Γῆς τὸ «Εἰκοσιένα».
Δὲ λυγίζει ὁ Πεῦκος στὴν ὄρμη ἀνεμοζάλης,
στέκεται ὀρθός,
κι' ἄς τὸν κτυπάει ἀστροπελέκι, συρφετός.
'Ο Θάνατος; Χορός, Συρτός καὶ Πεντοζάλης.
'Αντιλαλοῦνε οἱ πλαγιὲς τοῦ κάθε λόγγου:
«Δὲ θὰ περάσετε, κιοτῆδες
χορὸ χορεύουμε σὰν τοῦ Ζαλόγγου».
'Αφρίζουνε, λυσομανοῦν οἱ Σταυρωτῆδες,
παμπέσικα ρίχνουν ταμπουρωμένοι τὴ φωτιά τους,
δὲν τοὺς κοτάει νὰ σταθοῦν παλληκαρία
καὶ μουντζουρώνουν τὴ Φυλὴ καὶ τὴ Γενὴά τους.
Λυγᾶν τὰ Κυπαρίσια
μὰ δὲν πεθαίνει ἡ Νειότη
καὶ ζεῖ σὲ λίγες ὄρες μιὰ αἰωνιότη.

Λεωνίδες, Παπαφλέσες, θρυλικὲς μορφὲς
τοῦ 'Ολύμπου, τῆς Πίνδου, κι' ἀπ' τὸ Σούλι,
κι' ὄλων τῶν 'Αθανάτων οἱ Σκιές,
λὲς ἀναστημένο καρπούλι
κυτοῦν τοὺς νειοὺς συνεχιστές.
Πετράκης, Αὐξεντίου,

Μοῦσκος, Παρίδης, Καραολῆς καὶ Δημητρίου
καὶ Δράκος,
Εὐαγόρας, καὶ Λένας καὶ Ζάκος.
Στῆς Σαλαμίνας τὶς πλαγιές καὶ τοῦ Κουρίου
καὶ τῆς Παφίτικης τῆς θρυλικῆς Λάονας
ἀστράφτει Γῆς καὶ Οὐρανός. Θυμὸς Κυρίου.
Καινούργιο Μανιάκι στὸ Λιοπέτρι ὁ Ἀχυρώνας
καὶ τοῦ Γρηγόρη ἢ Σπηλιά ἕνας Παρθενώνας.
Τῶν νεοβάρβαρων ν' ἀρχίση ἢ κατρακύλα
στὰ Σπήλια ζωντανεύει ἢ Θερμοπούλα.
Τὸ Λάβαρο ἀνεμίζει τῶν Λαβάρων
στῶν Κέδρων μας τὸ μυρωμένο ἀέρα
ἀπάνω στὴν ντροπὴ νεοβαρβάρων
μιὰ γαλανόλευκη νοητὴ Παντιέρα.

Ἡ σκιά τοῦ Ὀδυσσεά πού τριγυρνάει
στὸ χάνι τῆς Γραβιάς, νά, γοργὰ πάει
στο σπήλιο τοῦ Γρηγόρη πού καπνίζει,
Λιβάνι, Λάδανο, καὶ Λασμαρὶ μοσκομυρίζει,
καὶ λέει: «Σὲ 'σὲ χρωστάει τῆ Δόξα ὁ Μαχαιρᾶς
πού ἐσὺ τὸν ἔκανες νέο χάνι τῆς Γραβιάς».

Τ' Ἀρκάδι, καὶ τὸ Κούγκι ξαναζοῦνε,
Αἰώνια Μετέωρα τῆς Φυλῆς καὶ περηφάνεια,
κι' ἀπάνω στὴ δική μας γῆ σκορποῦνε
τὰ δικά τους τὰ Δάφνινα Στεφάνια.
Κι' ὁ Σαμουήλ εὐλογάει τὴν εἰκόνα
τοῦ Θάνατου πού στάθηκε σ' ἄλλους ἦττα,
καὶ λέει: Ἀθάνατοι! Πετάξτε πιά στὰ οὐράνια
Σαμάρα, Παπακυριακοῦ, Καρύου, Πήττα,
στεφανωμένοι ἀπὸ δάφνη κι' ἀπὸ Ἑλλά.
Καπνίζει τὸ Ζητούνι ἀπ' τὰ παληά,
τέσσερης ὄρες στὸ Λιοπέτρι ἕνας Αἰώνας,
Ζητούνι, Ἀρκάδι, Κούγκι, ὁ Ἀχυρώνας.

Κι' ἡ Μνήμη ἀλαργεύει, κι' ὄλο ἀλαργεύει.
Ἡ Ἀλκὴ μὲ τὸ Χάροντα παλεύει,
νέος Διγενῆς στὰ μαρμαρένια ἀλώνια.
Ὁ Τουμάζος, Γυιὸς Λεβεντομάνας
κτίζει Γιοφύρι ἕνα νέο τῆς Ἀλαμάνας
στεφανωμένος μὲ τῆς Δόξας κλώνια.

Τῆς Πάφου τὸ πευκόφυτο τὸ Δάσο

λυσσομανᾶ ὁ Ὀχτρός νά τὸ πατήση
καὶ λέει «Θὰ περάσω»
κι' αὐτὸ ξερνᾶ φωτιά
μὰ δὲ θὰ γονατίση,
ξερνᾶ φωτιά, στάχτη τὸν κάνει,
τὸ βάζει στὸ φευγιὸ μὰ δὲν προκάνει.
Λακίζου λυσσοασμένα τὰ τσακκάλια
πού ἔναι μπρὸς στὲς γυναῖκες Παλληκάρια.
Μακραίνει τὸ σκοινὶ τοῦ Πατριάρχη
μὲ τοῦ Κυπριανοῦ τὴν ἅγια κρεμάλλα.
τώρα μακραίνει καὶ μὲ τόσα ἄλλα
σκοινιά, τοῦ Σαδιστῆ Τοπάρχη,
μὲ τὸ σκοινὶ τῶν Κρεμασμένων τοῦ νέου Ἡρώδη.
πού μυστικό, ἀπὸ ντροπὴ τοὺς κάναν ξόδι,
καὶ γίνεται φωλειδωτὸ ἕνα φίδι
καὶ γύρω τὸ λαρύγγι πάει καὶ τυλίγει
πού τὰ δεκάξη χρόνια πνίξαν τοῦ Παλληκαρίδη
γιὰ νὰ τοὺς πνίγει.
Κι' οἱ Ἱεράρχες τοὺς φιλοῦν καὶ λένε:
«Αἰώνια ἢ Μνήμη σας. Ντροπὴ γιὰ κείνους
τοῦ νέου πολιτισμοῦ τοὺς καποτίνους»
Μὰ δὲν τοὺς κλαῖνε.

Κορδικτῶνες, Βύρωνες, Κάνιγκες πού στέκου στὰ ὕψη
Μορφές εὐγενικὲς πού ἔχουν πιά λείψει,
Μορφές πού ἀπ' τῆς Ἑλλάδας τῆ Γῆ ἐπεράσαν
σκύβουν ντροπιασμένες στῶν Σκιῶν τὸ διάβα
καὶ λένε στοὺς κιότηδες πού ἐξεχάσαν
τῆς Παγκόσμιας Μάνας τὸ Θεῖο γάλα
πού στὰ τρανὰ ὄδηγᾶ καὶ τὰ μεγάλα:
«Βουλιάξατε τὴν τίμια μας Πατρίδα
μέσα στῆς ἀνομης ντροπῆς τὴν καταγιδα.
Τὴν κάνατε, ἀπὸ πρώτη, ἐσεῖς μοιραῖα
νά γίνη τῶν Ἑθνῶν ἢ τελευταία.
Σὲ σᾶς χρωστᾶμε τὴν ντροπὴ μας
γιατὶ εἴσαστε ἀπόγονοι δικοὶ μας .

Τοὺς Ἀθανάτους ἂν μοιρολογᾶς νὰ πάψης.
Νὰ τοὺς ζηλέψης ναί, μὰ μὴ τοὺς κλάψης.
Εὐοῖ—Εὐᾶν ἄς ἀντηχήσει
ὅπου Γῆς ζοῖνε ἀνθρώποι τιμημένοι
γιὰ τὴν καινούργια τῆ γενητὴ
τὴν λατρεμένη.

"Απρεπο τὸ δάκρυ σ' ἐπικούς θανάτους,
Μὴ τοὺς κλαῖς. Γιὰ κοίτα! Νά τους.
'Απ' τῆ Χιονίστρα ὡς πέρα στὰ ὄρθα ἀκρογιάλια
δὲ σκύβουνε πιὰ τώρα τὰ κεφάλια.

Τὴν ὥρα τὴν προσμένουν.

"Εμαθαν πῶς νὰ ζοῦν καὶ νὰ πεθαίνουν.

Τὸ 'ματωμένο τὸ Νησι βροντοφωνάζει:

«Δὲ θὰ μὲ δῆτε, Σαδιστὲς γονατισμένο.
"Ασε τὸ γαῖμα ἀπ' τὶς πληγὲς νὰ στάζη.

"Ορθὸ θὰ στέκω, καὶ στεφανωμένο

μὲ τῶν αἱμάτων τῶν θρόμβων τῆ λαμπράδα
γιατὶ εἶμαι ἐγὼ τοῦ Νότου ἢ 'Ελλάδα».

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ὁ Ὕμνος τοῦ Συλλόγου «Διγενῆς Ἀκρίτας» τοῦ Μόρφου

Ἄλύγιστοι παιδιὰ
μ' ἀτσάλι στὴν καρδιά
νὰ μποῦμε πρωτοπόροι στὴν πορεία
ποὺ φέγγει ἀστραφτερὴ
σὰν φεύγουν οἱ καιροὶ
νὰ γράψουμε κι' ἐμεῖς μιὰν ἱστορία:
Τοῦ Ἀκρίτα Διγενῆ
καινούργιος νὰ γενῆ
ὁ θρῦλος καὶ νὰ λάμπη πάντα αἰώνια
Τῆς Δόξας ν' ἀντηχῆ
παιάνας στὴ ψυχῆ
στὰ μαρμαρένια τῆς τιμῆς τ' ἀλώνια.

Ρεφραῖν

Κι' ἂν εἶναι νὰ πεθάνουμε μικρὴ ἢ θυσία
θὰ ζοῦμε πάντα μέσα στὴν Ἀθανασία
Ἀπόλλωνες θὰ μείνουμε μέσ' τοὺς αἰῶνες
κι' οἱ Τάφοι μας θὰ γίνουν Παρθενῶνες.

Τὸ μέτωπο στητὸ

μπροστὰ τὸ συμφερό
μὴ σκιάζεστε ἀτσάλι καὶ μολύβι

Ὅλορθες οἱ ψυχὲς

Σήμερα ἄς εἶν' τὸ χθὲς

Δὲν εἴμαστε ἐμεῖς Γεντὰ ποὺ σκύβει.

Τὰ μάτια ἀστραφτερά

ἀκόμα μιὰ φορὰ

νὰ ποῦνε Μυθικὲς γιὰ μᾶς Γοργόνες,

στ' ἀδούλωτο Νησι

μὲ πίστη περισσὴ

πῶς γράψαμε καινούργιους Μαραθῶνες.

Ρεφραῖν

Κι' ἂν εἶναι κ.λ.π.

Τὰ μέτωπα ψηλά

κι' ὁ ὄχτρος κατρακυλᾷ

Ἄτσάλι ὁ λογισμὸς κι' ἡ πίστη βράχος

Περήφανοι κι' ὄρθοι

κι' ἡ Λευτεριά θάρθῃ

Ἄσάλευτοι Πολίτης καὶ Ξωμάχος

Ὁ θάνατος; Χορός.

Μιὰ κι' ἦλθε πιὰ ὁ καιρὸς

ἀνάψτε τὴ Ζωὴ ἱερὴ Λαμπάδα

ὡς νᾶλθη πιὰ ἡ στιγμὴ

γιὰ πάντα νὰ γενῆ

ἢ Κύπρος μας τοῦ Νότου ἢ Ἑλλάδα.

Ρεφραῖν

Ο ΔΟΥΡΥΦΟΡΟΣ (ΠΡΟΖΑ)

(Ακούονται εἰς τὸ Ράδιον σήματα Τέσσερα καὶ Τρία)

ΦΩΝΗ.

Προσοχή. Προσοχή. Ὁ Δουρυφόρος ἐξαποστέλλει
σήματα διαρκῶς εὐκρινέστερα. Φαίνεται ὅτι πλη-
σιάζει πρὸς τὴν Κυπριακὴν ἀτμόσφαιραν. Προσο-
χή. Ἡ ὁμίχλη καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς τῆς Κυπριακῆς

- ἀτμοσφαίρας ἄρχισαν νὰ διαλύονται. Προσέξτε.
 Τώρα τὰ σήματα ἀκούονται εὐκρινῶς.
- ΣΗΜΑΤΑ. «Μακάριος—Διγενής. Μα-κά-ρι-ος—Δι-γε-νής».
 (Μπαίνει ὁ Δορυφόρος πηδώντας ἀπὸ ψηλά).
- ΦΩΝΗ. Προσοχή. Προσοχή. Ὁ Δορυφόρος προσγειώθη.
 ΦΩΝΕΣ ΑΠΟ ΜΕΣΑ: Παιδιά ὁ Δορυφόρος. Ὁ Δορυφόρος
 παιδιά. (Μπαίνει ὁ Κομπέρ καὶ μερικοὶ ἄλλοι καὶ
 παιδιά).
- ΚΟΜΠΕΡ. Ἐσεῖς εἴσθε ὁ Δορυφόρος;
 ΔΟΡΥΦ. Ναι ἐγὼ εἶμαι. Μόλις ἐπροσγειώθηκα.
 ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ γιατί διάλεξες τὴν Κύπρο γιὰ νὰ προσγειω-
 θῆς;
 ΔΟΡΥΦ. Γιατί ἦταν ἡ πειὸ Φωτεινὴ χώρα τῆς Γῆς.
 ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ ποιὸς Δορυφόρος εἶσαι. Ὁ Ρωσοϊκός;
 ΔΟΡΥΦ. Ὁχι. Τὸν συνήντησα στὸ δρόμο μου πρὸς τὸ ἄ-
 πειρον.
 ΚΟΜΠΕΡ. Μήπως σοῦ ἔφερε κανένα ἐμπόδιο;
 ΔΟΡΥΦ. Τὸ ἐναντίο μάλιστα.
 ΚΟΜΠΕΡ. Μήπως τότε εἶσαι ὁ Ἀμερικάνικος;
 ΔΟΡΥΦ. Οὔτε. Τὸν συνάντησα κι' αὐτόν. Αὐτὸς εἶναι ποῦ
 μὲ κάτι παράξενους καὶ καρκινοβατικούς ἐλιγ-
 μούς ποῦ δὲν τοὺς ἐπερίμενα μὲ ἀνάγκασε νὰ πα-
 ρεκκλίνω λίγο ἀπὸ τὴν προκαθορισμένη τροχίαν
 μου.
 ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ ποῦ κατέληγε ἡ ἀρχικὴ σου τροχιά;
 ΔΟΡΥΦ. Στὸν Παρθενῶνα.
 ΚΟΜΠΕΡ. Κρῖμα.
 ΔΟΡΥΦ. Μὴ στενοχωριέσαι. Στὴ δευτέρῃ μου ἐκτόξευση
 θὰ φθάσω ἐκεῖ ποῦ θέλω. Γιατί καὶ καύσιμα δια-
 θέτω καὶ τεχνικούς.
 ΚΟΜΠΕΡ. Ἐ. Ἀφοῦ δὲν εἶσαι οὔτε ὁ Ρούσικος οὔτε ὁ Ἀμε-
 ρικάνικος, τότε ποιὸς Δορυφόρος εἶσαι;
 ΔΟΡΥΦ. Ὁ Κυπριακὸς Δορυφόρος.
 ΚΟΜΠΕΡ. Ὁ Κυπριακός; Ὡστε ἐξαπέστειλε κι' ἡ Κύπρος
 Δορυφόρον;
 ΔΟΡΥΦ. Πῶς. Δὲν τὸ ξέρεις; Ποῦ ζῆς;
 ΚΟΜΠΕΡ. Πότε;
 ΔΟΡΥΦ. Πρὶν τέσσερα χρόνια, τὴν πρώτη τοῦ Ἀπρίλη τοῦ
 1955.
 ΚΟΜΠΕΡ. Κι' ἔφθασες καὶ σὺ ψηλά ὅπως τοὺς ἄλλους;

- ΔΟΡΥΦ. Πειὸ ψηλά. Ὡς τοὺς ἑπτὰ οὐρανοὺς.
 ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ μὲ τι καύσιμα;
 ΔΟΡΥΦ. Τὰ ὑφαίστεια.
 ΚΟΜΠΕΡ. Ποιὰ ὑφαίστεια;
 ΔΟΡΥΦ. Τὰ ὑφαίστεια τῆς Κυπριακῆς Ψυχῆς, καὶ τὴ Λάθα
 τῆς Κυπριακῆς Παλληκαριάς ποῦ κόχλαζε γιὰ ἑ-
 φτακόσια χρόνια.
 ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ τί τὰ ἔκανε νὰ ἐκραγοῦν καὶ νὰ σὲ δημιουρ-
 γήσουν;
 ΔΟΡΥΦ. Τὸ «Οὐδέποτε» τοῦ Χόπκινσον, κι' ἡ «Διχοτόμηση»
 τοῦ Λέννοξ Μπόουντ.
 ΚΟΜΠΕΡ. Μὰ γιὰ στάσου. Σὰν ν' ἄρχισα νὰ καταλαβαίνω.
 Δὲ μοῦ λές. Τὸν Ρούσικο Δορυφόρο τὸν λένε
 Σπούτνικ. Τὸν Ἀμερικάνικο τὸν λένε Ἐξερευ-
 νητὴ. Ἐσένα πῶς σὲ λένε;
 ΔΟΡΥΦ. ΕΟΚΑ.
 ΚΟΜΠΕΡ. Μὰ οἱ Ἑγγλέζοι σ' ὀνόμαζαν Δολοφόνον Τρομο-
 κράτην.
 ΔΟΡΥΦ. Ἔτσι μ' ἔλεγαν πρὶν. Τώρα μὲ λένε Θρυλικὸν
 Ἡρωα.
 ΚΟΜΠΕΡ. Ἀλήθεια πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροί! Λοιπὸν γύρισε
 πολλοὺς τῶπους;
 ΔΟΡΥΦ. Ἐγίνα Παγκόσμιος. Γύρισα κι' ἔδωσα κουράγιο
 σ' ὄλους τοὺς σκλαβωμένους Λαούς. Εἶδα καὶ
 ἔκανα συγκρίσεις. Μήπως θέλεις ν' ἀκούσης τὴ
 φωνή μου;
 ΚΟΜΠΕΡ. Ἄν θέλω λέει; Καὶ ποιὸς δὲ λαχταρᾷ ν' ἀκούσῃ
 τὴ φωνὴ τῆς ΕΟΚΑ;
 (*Ἀκολουθεῖ ἡ Εἰσαγωγή καὶ τὸ Κάντω)

Δ Ο Ρ Υ Φ Ο Ρ Ο Σ (ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ)

Ἐγὼ σ' ὄλωνε τὸν κόσμον ἔχω γυρίσει κι' ἔχω ζήσει
 κι' ἔχω πάει σ' ὄλες τὲς μεγαλουπόλεις τῆς Γῆς ὄλης
 στὸ Παρίσι, στὸ Λονδίνο, στὴ Βιέννη,
 Ρώμη, Οὐάσιγκτων, Πεκίνο, Τελαβίβ.
 Μὰ καμμιά δὲν παραθγαίνει
 μὲ τὴ Νύμφη τὴ γλυκειὰ τῆς Ἀττικῆς

τὴν Ἀθήνα μας, διαμάντι ὄλης τῆς Γῆς.
Καὶ τὸν Κάντη ἐγὼ εἶδα στὲς Ἰνδίες, δίχως θίες,
καὶ στὴν Ἰρλανδία σὰν σήκωσε παντιέρα ὁ Ντέ Βαλέρα,
τὸν Οὐάσιγκτων, τὸν Λαφαγιέτ, τὸν Τάσο
εἶδα ὄλους πού ξεσκλάβωσαν Λαούς.
Μὰ ἡ φήμη τους κι' ἡ Δόξα
γονατίζει νικημένη στὸ λεπτό,
μπρὸς στὸ Ράσο τοῦ Μακάριου τὸ σεπτό.

Εἶδα Κουβανέζους πού ῥιξαν τὸ Κάστρο μὲ τὸν Κάστρο
Κι Ἀλγερίνους, καὶ Μαροκινούς, Κινέζους, Σουδανέζους
καὶ Κεϋλανούς, Μακί, κι' Ἰσραηλίτες
πού πολέμησαν νὰ διώξουν τὴ σκλαβιά.
Μὰ κανένας τους δὲν εἶναι
σὰν κι' αὐτοὺς ὅπου μᾶς στέκουν στὴν καρδιά,
Τῆς ΕΟΚΑ τ' ἀνυπέρθλητα παιδιὰ.

Τὰ μνημεῖα τῶν Ἡρώων ἐγὼ εἶδα ὅπου πῆγα
καὶ πολλὰ γιὰ νὰ θυμίζουν μεγαλεῖα, Μαυσωλεῖα.
Εἶδα στήλες, προτομές, μὰ κι' ἀνδριάντες
νὰ θυμίζουν θρυλικούς Ἀγωνιστές.
Μὰ ὄλα ἐκεῖνα ξεθωριάζουν
μπρὸς σ' αὐτὸ πού θὲ νὰ ζῆ μὲ τὸν καιρό,
τὸ κρησφύγετο τοῦ Μάτση τὸ ἱερό.

Ἐπροσκύνησα τὸ Κούγκι καὶ τ' Ἀρκάδι, σὰν ρημάδι.
Στὸ μωριά καὶ στὰ Ψαρά εἶδα τὰ ἴδια ἀποκαΐδια,
πού μὲ δόξα περισσὴ στεφανωθῆκαν
κι' ἔχουν γράψει ἱστορίες φωτεινές.
Μὰ κανένα τους δὲν εἶδα
σὰν τὸ Σπήλιο πού ἔχει θρύλου πιά φτερά,
τοῦ Γρηγόρη, τοῦ Ἀητοῦ τοῦ Μαχαιρᾶ.

Εἶδα ὄλων τῶν Ἐθνῶν τρανὰ ξεφτέρια, σὰν ἀστέρια
καὶ τρανοὺς γιὰ τὴν Τιμὴ Ἐπαναστάτες σὲ παράτες.
Στὴ Γαλλία, στὴ Ρωσία στὴν Ἑλλάδα,
καὶ στὴν Αἴγυπτο, στὴ Γκάννα, στὸ Ἰράκ.
Μὰ κανένας τους δὲ στέκει
μπρὸς σ' Αὐτὸν πού τώρα θρύλος θὰ γενῆ
τὸν Ἀσύγκριτο μας Γέρο Διγενή.

Τῆς γυναίκας ἐγὼ εἶδα Ἱστορίες γιὰ θυσίες
γιὰ Γαλλίδες, γιὰ Σπανιόλες, γιὰ Ἑλληνίδες Ἡρωίδες.

Εἰς τὴ Σπάρτη καὶ στὸ Σούλι, καὶ στὴν Πίνδο
καὶ στὸ Ζάλογκο σὰν στήσανε χορό.
Μὰ περήφανη κοντὰ τους
τώρα στέκει στὴ δική μας ἐποχὴ
τῆς Κυπρίας τῆς Γυναίκας ἡ Ψυχὴ.

Τ Σ Ο Λ Ι Α Δ Ε Σ

(Μπαίνουν μὲ τὴ μουσικὴ τῆς εἰσαγωγῆς μὲ θῆμα
στρατιωτικό).

- ΕΠΙΛΟΧ. Προοσοχή. (Στέκουν σὲ στάση προσοχῆς) Ἰ-
νάπαυσης.
- ΚΟΜΠΕΡ. Καλῶς ἤλθατε εἰς Πατρίδα ἰδικὴν σας ὅπως ἔ-
λεγε ὁ Μακαρίτης ὁ Λανίτης.
- ΕΠΙΛΟΧ. Τὸν ξιέρου. Καλουῶς σὰς θρίκαμε οὐρὲ σπλη-
νάντερο. Νὰ μαθὲς φτάκαμε ἰδῶ γιὰ νὰ ἐπαν-
δρώσουμε τοῦ Συμμαχικό Στρατηγεῖο τῆς Κυ-
πριώτικης Δημοκρατίας, σὰν σουῶμα προυκα-
λύψεους, μπάς κι κανένα ζαγάρ σκαριφιστεῖ νὰ
νὰ μᾶς πιέξη τὸν Παπά. Νοιούθεις;
Τιμὴ καὶ περηφάνεια μας Καπετάνιο.
- ΚΟΜΠΕΡ. (Στοὺς Εὐζώνους) Κι τουῶρα Οὐρὲ χαντακου-
μέν' θὰ δρᾶξ τὴν εὐκαιρίγια νὰ σὰς πῶ πῶς αὐ-
τοῦνα τὰ μενταγιόνια πού μᾶς ἰέδουσε οὐ Ἰ-
θνάρχης, (Χαιρετοῦν εἰς στάσιν προσοχῆς), Ἰ-
νάπαυσις. Κάτου τὰ ξιράδια σας. Πρέπει νὰ τὰ
φέρετε νυχθημερόν κι' ἡμερονυχτίους ἐπὶ τοῦ
στήθους τῆς καρδίας σας.
- 1ος ΤΣΟΛ. Ἄνυπερθέτους (ὁ Ἐπιλοχίας τὸν κυτάζει)
ΕΠΙΛΟΧ. Κυτᾶξετε οὐρὲ Θεοσκοτουμέν' τουῶρα πού ρο-
βολήσαμ' ἐδὰ πᾶ, μπάς κι μου πᾶτε σ' αὐτά, πῶς
τὴν κατάρα σας τὰ λέν;
Μπάουντς κύρ' Ἐπιλοχία.
- 2ος ΤΣΟΛ. Ναίσκου. Ἰν μπάουντς οὐρὲ ἀγράμματοι. Μπάς
ΕΠΙΛΟΧ. κι πᾶτε λιέω καὶ κάνιτι παρέγια μὲ κᾶνα ἀπὸ
αὐτοῦνα τὰ γλυκανάλατα τὰ ἰγγλεζάκια πού
λέν πῶς εἶναι ἀπάνω ἀπὸ τριάντα, γιατί σὰς

1ος ΤΣΟΛ.
ΕΠΙΛΟΧ.

πῆρ' ὁ Διάολος τὸν πατερούλλη.
'Ανυπερθέτους.
Τρεῖς ἡμέρες περιουρισμὸ μέθ' ἐπίπληξη οὐρέ
ζουοντόβολο γιὰ τοῦ 'Ανυπερθέτους (ὁ πρῶτος
Τσολ. χαιρετᾶ εἰς στάσιν προσοχῆς). 'Ἰνάπαι-
σις. Κάτου τὰ ξιράδια σου. 'Ανοῖξετε οὐρὲ τῆς
ὀφθαλμοῦς τῶν ματιῶν σας, μήπως κάνετε 'Ἰέμ-
φοδο ὅπως κάνανε ἰδῶ οἱ 'Ἰγγλέζοι οἱ Οὐγρο-
παῖοι νὰ ποῦμ'.

2ος ΤΣΟΛ.
ΕΠΙΛΟΧ.

Μὰ κι 'μεῖς κάνουμε 'Ἰέμφοδο κύρ' 'Επιλουχία.
Ναῖσκι οὐρέ. Μὰ τὴν κάνουμε τὴν 'Ἰέμφοδο στίς
Κλεισοῦρες κι στὰ κατσάβραχα. Αὐτοῦνη οὐρέ
εἶναι ἡ Ρωμέηκη ἰέμφοδος. Σύμφωνα μὲ τὴν θε-
ουρίαν, ἡ ἰέμφοδος εἶναι δύο εἰδῶν. 'Ἡ Ρωμέηκη
κι' ἡ Οὐγροπέηκη, ἡ 'Ἰγγλέζικη νὰ ποῦμ'.

1ος ΤΣΟΛ.

Κι πούως εἶναι ἡ Ρωμέηκη ἰέμφοδος κύρ' 'Επι-
λουχία;

ΕΠΙΛΟΧ.

Δὲν ντρέπεσ' κι δὲν ἰσχύν' σε οὐρέ Γαρδούμπα;
Πῶς οὐρέ συλλήψαμ' τουόσους Φασίστες στὸ
Σμόλικα κι στὸ 'Ἰθάν;

1ος ΤΣΟΛ.
ΕΠΙΛΟΧ.

Μὲ ἰέμφοδο.
Γειὰ στοῦ στόμασ' λιβέντη μ'. Αὐτοῦνη εἶν' ἡ
Ρωμέηκη ἰέμφοδος. Μπῆκς;

1ος ΤΣΟΛ.

Κι πὼς εἶναι ἡ ἄλλη ἰέμφοδος ἡ Οὐγροπέηκη, ἡ
'Ἰγγλέζικη νὰ ποῦμ' μαθές;

ΕΠΙΛΟΧ.

Δουῶσε θάσ'. Παντοῦ οὐρέ, ἰντὸς τῆς κοινου-
γιας κι ἰντὸς τῆς Πολιτίγιας, κι' ἰντὸς τοῦ Κκέρ-
φιου, ὑπάρχει οὐρέ καὶ ἐφιβρίσκεται ἡ 'Ἰγγλέ-
ζικη ἰέμφοδος. Γλιέπαν ξένις προμήθειες; 'Ἰέμ-
φοδο. Γλιέπαν μαγαζιά μι ραδιόφωνα, κι' ἄλλα
οὐραῖγια μαραφέτια; 'Ἰέμφοδος. Γλιέπαν' περί-
πτερ' μι Κουόκα Κόλους, Τσιγαρέτ' γιὰ Γλυφι-
τσούρια; 'Ἰέμφοδος. Γλιέπαν πορτουφόλλια;
'Ἰέμφοδος. Γλιέπαν γυναῖκες κι μαθητούδια;
'Ἰέμφοδος. Γλιέπαν Στρατωτίνα; 'Ἰέμφοδος πού
νὰ τοὺς πάρη οὐ διάουλος τουὸν Παππούλη.

1ος ΤΣΟΛ.
ΕΠΙΛΟΧ.

ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΟΥΣ.
Γειὰ στοῦ στόμα σ' οὐρέ χαντακουμέν'. Γλιέπ'ς
πού πάει οὐρέ τὸ 'Ανυπερθέτους; Κι τουώρα ἀ-
νεῖξετε τὰ στραβά σας νὰ μάθιτι τί ἤλθαμι νὰ
φτιάξουμ' ἰδῶ.

ΤΣΟΛΙΑΔ.

Ξιέρουμι.

ΕΠΙΛΟΧ.

1ος ΤΣΟΛ.

ΕΠΙΛΟΧ.

1ος ΤΣΟΛ.

ΕΠΙΛΟΧ.

ΤΣΟΛΙΑΔ.
ΕΠΙΛΟΧ.

Νὰ ξεραθῆτε. Τὶ διάουλο ξέριτ' οὐρέ Θεοτούμ-
πηδ'ς;
'Ἡρθαμι ἰδῶ πᾶ, νὰ κάνουμ' γυμνάσια στὰ
Κυπριόπουλα.

Τ' εἶπες μουρέ ζαγάρ'; Νὰ κάνουμ' γυμνάσια
στὰ Κυπριόπουλα;

Ναῖσκι κύρ' 'Επιλουχία.

Τουόση ζουώδης κατάστασης θρίσκεται οὐρέ
ἰντὸς τῆς οὐρέγιας καὶ κλούβιας σου κεφαλῆς.
Οὐρέ θεοπάλαβοι αὐτοῦνοι ἰδῶ κάνανε γυμνά-
σια σὲ κοτζάμ' Στρατάρχεις τῆς 'Ἰγγλητέρας,
κι καρτεράνε νὰ τοὺς δώσουμι ἐμεῖς μαθήματα;
'Ἰεμεῖς οὐρέ ζαγάρι ἤρθαμι γιὰ μετικπαίδευση
στὸ Σκολειὸ τοῦ Γέρω - Διγενῆ. Μπῆκς;

ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΟΥΣ.

ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΟΥΣ ΓΙ·Α·

ΟΙ ΠΑΛΗΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ (ΠΡΟΖΑ)

('Ακούεται τὸ Ράδιο). Προσοχή. Προσοχή. 'Ἐδὼ ἡ Φωνὴ
τῆς ΕΟΚΑ. Σὰν σήμερα 28ην 'Οκτωβρίου πρὶν 19 χρόνια,
γράφτηκε ἀπάνω στὲς χιονισμένες κορφές τοῦ Σμόλικα καὶ
τοῦ 'Ἰθάν ὁ ἀθάνατος ὕμνος τῆς 'Ελληνικῆς ἀλκῆς. 'Ἡ φαι-
στική 'Ἰταλία τοῦ φαιδροῦ 'Αρλεκίνου τοῦ Βενετικοῦ Παλα-
τίου ἐζητοῦσε ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα τοῦ Μαραθῶνα νὰ τῆς παρα-
δώση τὴν τιμὴν τῆς. 'Εζήτησε νὰ μεταβάλωμεν τὸν Λευκο-
πάρθενον χορὸν τῶν Κανηφόρων εἰς μπαλέττο ἀκκιζομένων
'Ἰεροδούλων. 'Εζήτησε νὰ μεταβάλωμεν τὴν Πνύκα τοῦ Πλά-
τωνα καὶ τοῦ Σωκράτη σὲ Καφωδεῖο Καλαβρέζων Σωματεμ-
πόρων, καὶ τὸ "Ἄλσος τῶν Νυμφῶν εἰς Ναπολιτάνικον Χα-
μαιτυπίον. 'Εζήτησαν ἀπὸ τοὺς θρυλικούς 'Αητούς τῆς ἀκα-
τάβλητης 'Ελληνικῆς 'Αλκῆς νὰ σταθοῦν εἰς προσοχὴν καὶ νὰ
χαιρετήσουν ταπεινοὶ τὴν Δονκιχωτικὴν παρέλασιν τῶν φυγά-
δων τοῦ Καπορέττο καὶ τῶν Εὐνούχων τῆς 'Αδοῦης, κι' ἐκεῖνοι
τοὺς ἐπνιξαν τὸν ἀνίερον πόθον μέσα στὲς θολωμένες νερο-
συρμές τοῦ Καλαμά. 'Εζήτησαν νὰ ἀσελγήσουν ἐπάνω στὸ
ἄφθαστο κάλλος τῶν 'Ελληνίδων Παρθένων, σὲ διστραμμέ-

νους αισθησιακούς δραματισμούς. Κι' εκείνες τούς έστελλαν
τές γυναίκες τής Πίνδου. Άδελφοί άς άκολουθήσωμεν τα θε-
ματά των, κι' άς άπαντήσουμε στο αίώνιο έρώτημα τής Με-
θικής Γοργόνας «Ζεΐ ό Βασιληάς ό Άλέξανδρος;» μέ την αίω-
νίαν άπάντησιν «Ζεΐ και θά ζεΐ νά Βασιλεύη»).

ΚΟΜΠΕΡ. Άλήθεια όμως τ' ήταν εκείνο πού 'παθαν τότε
οί Φασίστες του Μουσσολίνι στην Άλβανία
δὲ λέγεται. (Γελᾷ).

ΙΤΑΛΟΣ. (Μπαίνουν δυὸ Ιταλοὶ με φτερά στὰ καπέλλα)
Γελᾷς λοιπὸν ἔ; Γελᾷς γιατί σᾶς ἔτσακκίσαμε.

ΚΟΜΠΕΡ. Παρντόν. Ό Κύριος;

ΙΤΑΛΟΣ. Εἶμαι πρώην Ιταλὸς ἀξιωματικὸς τῆς Μεραρ-
ρίας «Λύκοι τῆς Τοσκάνης. Φασίστο Τοσκάνε.
Και ὁ ἄλλος;

ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ ὁ ἄλλος;

2ος ΙΤΑΛΟΣ. (τύπος θηλυπρεπῆς) Πρώην ἀξιωματικὸς τῆς
Μεραρχίας Πουστέρια.

ΚΟΜΠΕΡ. "Α μπράβο. "Ωστε λοιπὸν θά ξαίρετε καλὰ πὼς
ἔγιναν τότε τὰ πράγματα ἐκεῖ ἀπάνω στην Άλ-
βανία;

ΙΤΑΛΟΙ. Σιγκουραμέντε και ξαίρουμε.

ΚΟΜΠΕΡ. Δὲ μοῦ κάνετε τῆ χάρη νά μοῦ τὰ πῆτε γιατί
καμιὰ φορὰ τὰ πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα εἶναι
κάπως μπερδεμένα. "Οπως ἄλλωστε συνέβαινε
κι' ἐδῶ με τὰ ἀνακοινωθέντα τοῦ Κυπριακοῦ
Ραδιοσταθμοῦ. Λ.χ. "Επίσημον ἀνακοινωθέν:
«Στρατιωτικὸν αὐτοκίνητον πλήρες "Αγγλων στρα-
τιωτῶν και ἀνδρῶν τῆς "Επικουρικῆς "Αστυνομίας ἀν-
ετινάχθη ὑπὸ τῶν τρομοκρατῶν τῆς ΕΟΚΑ και ἔπεσε
ἐντὸς κρημνοῦ βάθους ἑκατὸν ποδῶν και εἰς ἀπέ-
στασιν 100 γυαρδῶν και ἐθρυμματίσθη. . . Θύματα και
ζημίαι δὲν ὑπάρχουν». Λοιπὸν;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Γιατί ὄχι. Νά σοῦ τὰ ποῦμε, γιατί ὅλα τὰ θυ-
μόμαστε.

ΚΟΜΠΕΡ. "Οσο γι' αὐτὸ δὲν ἔχω ἀμφιβολία πὼς θά τὰ
θυμᾶστε γιὰ χρόνια.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην "Οκτωβρίου τοῦ σαράντα,
ἢ Ἑλλάδα με προειδοποίηση μόνον τριῶν ὡ-
ρῶν μᾶς ἐκήρυξε ἀνάνδρως τὸν πόλεμον. Μιὰν
ὥραν πρὶν νά ἐκπνεύσει ἡ προθεσμία ὁ Ἑλλη-
νικὸς Στρατὸς ἐβάδισε ἐναντίον μας. Παρ' ὅ-
λον πὸ εἴμεθα ἀριθμητικῶς κατὰ πολὺ ὑπέρ-
τεροι ἐν τούτοις. . . δὲ φοβηθήκαμε.

ΚΟΜΠΕΡ. Μπράβοοοοο. . .

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Βεβαίως. Ἐτσι εἶπε ὁ Ντοῦσε. Βίβερε

2ος ΙΤΑΛΟΣ. (με νάζι). Περικωλοζαμέντε.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Τρέχω λοιπὸν και φωνάζω. Ἐμπρὸς ἀθάνατες
Φασιστικὲς Λεγεῶνες. Δὲν πρόφθασα νά κατα-
λάβω . . . και μπήκαμε στὴν . . . Κορυτσά. Βγαί-
νουμε ἀπὸ τὴν Κορυτσά και μπαίνουμε στὸ
Τεπελένι. Βγαίνουμε ἀπὸ τὸ Τεπελένι και
μπαίνουμε στὴν Κλεισοῦρα. Ἐκεῖ ἀλλάζουμε. . .
Τί ἀλλάξατε;

ΚΟΜΠΕΡ. Στρατηγὸ.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Μὰ γιατί ἀφοῦ προχωροῦσατε τόσο ὠραία;

ΚΟΜΠΕΡ. Τί θέλετε; Νά φάη ἕνας Στρατηγὸς ὀλόκληρη
τὴ Δόξα; Λοιπὸν. Ἀλλάζουμε πὸ λὲς Στρα-
τηγὸ και. . .

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Καί . . . πανταλόνια.

ΚΟΜΠΕΡ. Γιατί;

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Περικωλοζαμέντε.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Καὶ προχωροῦμε. Βγαίνουμε ἀπὸ τὴν Κλεισοῦ-
ρα και μπαίνουμε στοὺς Ἁγίους Σαράντα.
Βγαίνουμε ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Σαράντα και
μπαίνουμε. . .

ΚΟΜΠΕΡ. Κατάλαβα. Κατάλαβα.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Μάλιστα φίλε μου. Μπαινοβγαίνουμε. Βγαίνο-
μπαίνουμε, και μπαινοβγαίνουμε. . .

ΚΟΜΠΕΡ. Κατάλαβα.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Μπαινοβγαίνουμε, και πὸ νομίζεις ὅτι ἐφθά-
σαμε με τὴν ραγδαίαν αὐτὴν προέλασιν;

ΚΟΜΠΕΡ. Ποῦ ἐφθάσατε;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Ποῦ ἐφθάσαμεν; Κάνουμε ἔτοι: (βάζει τὸ χέρι
πάνω ἀπὸ τὰ μάτια σὰν νά κυτᾶζει μακρὰ),
και τί βλέπουμε φίλε μου; Τί φαντάζεσαι ὅτι
βλέπουμε;

ΚΟΜΠΕΡ. Τί βλέπετε;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Χμ. Τί βλέπουμε. Τὴν Ρώμην φίλε μου. Τὴν Ρώ-
μην. Μάλιστα φίλε μου τὴν Ρώμην. Εἰσερχό-
μεθα ἀκάθεκτοι και ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν Φασι-
στικὴν Πρωτεύουσαν.

ΚΟΜΠΕΡ. Δὲ μοῦ λὲς ἐκεῖ στὸ Ἴθάν τί ἔγινε;

1ος ΙΤΑΛΟΣ (μειδιῶν εἰρωνικῶς) Χμ. Στὸ Ἴθάν. Ἐκεῖ πὸ
λὲς βλέπω μιὰ Ἑλληνικὴ Ταξιαρχία νά ρίχνε-
ται με τὴ λόγχη ἀπάνω μας.

ΚΟΜΠΕΡ. Λοιπόν; Λοιπόν;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Τί λοιπόν; Τὸ τί ἐτράβηξε ἐκεῖνη ἢ Ταξιαρχία...
ΚΟΜΠΕΡ. (κάπως ἀνήσυχος). Τί ἐτράβηξε;

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Τί ἐτράβηξε ὡς ποῦ νὰ μᾶς δέσει δὲ λέγεται;
ΚΟΜΠΕΡ. (μὲ ἀνακούφιση). "Α. Μάλιστα.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Ἐκεῖ ἀλλάζουμε Στρατηγό...

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Καὶ πανταλόνια.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Καὶ τηλεγραφοῦμε στὸν Ντοῦτσε: «Εἴμεθα Νικηταί».

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Ἄμὸν Σῶσε μας.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Μάλιστα φίλε μου. Ὁ Ντοῦτσε ὅμως ἀρνεῖται νὰ μᾶς σώσει. Τί νὰ σοῦ κάμει κι' αὐτός; Τηλεγραφοῦμε τότε στὸν Φῦρερ. Φασιστικὸς Στρατὸς εἰσέρχεται συντόμως εἰς Φασιστικὴν Πρωτεύουσαν. Ἡ τύχη τοῦ "Αξωνος εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας μας καί...

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Νό. Εἰς τοὺς πόδας μας.

ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ τί σᾶς ἀπήντησεν ὁ Φῦρερ;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Τί μᾶς ἀπήντησε;

ΚΟΜΠΕΡ. Τί σᾶς ἀπήντησε;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. "Α. Τί μᾶς ἀπήντησε. Μᾶς ἀπήντησε...

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Σᾶς συχάθηκα.

ΚΟΜΠΕΡ. Μπᾶ;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Μὰ φυσικά. Νὰ νικᾶς, νὰ νικᾶς, νὰ νικᾶς, σε συχαίνεται κι' ὁ ἄλλος.

ΚΟΜΠΕΡ. "Εμ. Βέβαια. Καὶ τώρα τί ἤλθατε νὰ κάμετε ἐδῶ στὴν Κύπρο;

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Ἦρθαμε νὰ γραφοῦμε Ἐπικουρικοὶ γιὰ νὰ πιάσουμε τὸν Διγενὴ ὅπως πιάσαμε καὶ τὸν Παπάγο.

ΚΟΜΠΕΡ. Φοβᾶμαι πὼς ἤρθετε δεῦτεροι. Τὸν Διγενὴ τὸν ἔπιασαν.

1ος ΙΤΑΛΟΣ. Ποιός;

ΚΟΜΠΕΡ. Ἡ Παγκόσμιος Ἱστορία καὶ τὸν ἐσήκωσε στοὺς ἐφτὰ οὐρανοὺς. Ἄλλὰ νά. Ἔρχονται μερικά παιδιὰ τοῦ σχολείου καὶ αὐτοὶ θὰ σᾶς ποῦνε καλύτερα.

2ος ΙΤΑΛΟΣ. Παιδιὰ τοῦ σχολείου; Καὶ ποῦ ξέρουν αὐτὰ τὸν Διγενή;

ΚΟΜΠΕΡ. Ποῖ τὸν ξέρουν; Μὰ καθένας ἀπ' αὐτὰ τὰ Ἐλληνόπουλλα εἶναι κι' ἓνας μικρὸς Διγενής.

Μπαίνουν οἱ «Νεοὶ Νικητὲς» Στρατάρχες.

«ΝΕΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ» «ΣΤΡΑΤΑΡΧΑΙ»

(Ἐμφανίζονται ντυμένοι σὰν παιδάκια τοῦ Σχολείου, μὲ κοντὰ πανταλονάκια καὶ παιδικὰ ναυτικὰ σακάκια, καὶ τηλεγράφοι στρατιωτικά. Κρατᾶνε τσιάντες τοῦ σχολείου καὶ στήν πίσω τσέπη τοῦ παντολονιοῦ φαίνονται νὰ κρέμονται λάστιχα)

ΚΟΜΠΕΡ. Καλῶς τα. Καλῶς τα. Τί χαριτωμένα ποῦ εἶναι τὰ καυμένα.

ΣΤΡΑΤΑΡ; Γκοῦντ Μόρνινκ Σέρ.

ΚΟΜΠΕΡ; Καλημέρα. Ἐγγλεζάκια εἰσθε;

ΣΤΡΑΤΑΡ. Γιές. "Ηγκλις Μιλίταρυ μὲν.

ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ πὼς λέγεσθε; Χουάτ ις γιούαρ νέμ;

1ος ΣΤΡ. Μὴ λέγεις. Τόντ σέη μᾶη Νιάρλινγκ.

2ος ΣΤΡ. Ο.Κέη μᾶη Χάρτ.

ΚΟΜΠΕΡ. Γιατί δὲ θέλετε νὰ μοῦ πείτε τ' ὄνομά σας ἀφοῦ μοῦ τὸ εἶπατε πειᾶ; Κατάλαβα. Οἱ Στρατάρχες εἰσθε.

1ος ΣΤΡ. Μπὴ κέαρφουλ οὐῖδ δις Σάηπρους ντέβιλ μᾶη Νιάρλινκ.

ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ τί ἤλθετε νὰ κάμετε ἐδῶ στὴν Κύπρο;

1ος ΣΤΡ. Μᾶς ἔστειλαν.

ΚΟΜΠΕΡ. Γιατί σᾶς ἔστειλαν;

2ος ΣΤΡ. Σκόλαρσιπ.

ΚΟΜΠΕΡ. "Α. Γιὰ μετεκπαίδευση. Μπράβο! Μπράβο! Καὶ δὲ μοῦ λέτε, σὲ ποῖο σχολεῖο πήρατε μαθήματα;

1ος ΣΤΡ. Στὸ Μάηνορ ἢ στὸ Χάη Σκούλ;

ΚΟΜΠΕΡ. Νό. Παγκύπριος.

2ος ΣΤΡ. Μπᾶ! Στὸ Παγκύπριο Γυμνάσιο;

ΚΟΜΠΕΡ. Νό. Παγκύπριος μῆης χουῶλ "Αηλαντ. "Ολο Κύπρος.

ΚΟΜΠΕΡ. "Α. Τώρα κατάλαβα. Δηλαδή σᾶς ἔδωσαν μαθήματα σ' ὄλην τὴν Κύπρο. Μπράβο. Ὠραῖα. Καὶ πόσων χρονῶν εἰσθε;

ΣΤΡΑΤΑΡ. (Μὲ ἔμφασιν) Ω. "Οβερ Θέρτ. "Οβερ Θέρτ.

ΚΟΜΠΕΡ. Μ. μμ. Αὐτὸ σὰν νὰ μὴ μ' ἀρέσει καὶ πολὺ. "Ὡστε ἔτσι. Ἀπάνω ἀπὸ τριάντα;

ΣΤΡΑΤΑΡ. Γιές. Γιές. "Οβερ Θέρτ.

ΚΟΜΠΕΡ. Καλά. Καλά. Αὐτὸ ἐπιτέλους δὲ μὲ ἀφορᾶ. "Α.

φορᾶ μᾶλλον τὸν Κανταβρυγίας. "Ἄς εἶναι δι
μοῦ λέτε παιδιά, ποιοὶ εἶναι οἱ Δασκάλου σας;

- ΣΤΡΑΤΑΡ. Ντιγκενής, Μάτσης ἔντ Γκηγκόρης.
ΚΟΜΠΕΡ. Μπράβοοο. Καλοὺς Δασκάλους θρήκατε. Καὶ τι
σᾶς ἐδίδαξε ὁ Διγενής;
- 1ος ΣΤΡ. Πῶς νὰ ζῆ τὸ ἐλεύτερο "Ἄνθρωπος.
ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ οἱ ἄλλοι δυό;
- 2ος ΣΤΡ. Πῶς νὰ πετταῖνη, γιὰ νὰ μὴν πετταῖνη ποτέ.
ΚΟΜΠΕΡ. Μὰ μὲ τέτοιους Δασκάλους παιδί μου πρέπει νὰ
θεωρῆστε μακάριοι.
- ΣΤΡΑΤΑΡ. Νό. Νό. Μακάριος ἰς τῆ Ττῆτσερ ὄφ Λένοξ Μπό.
ἔντ. Εἶναι τὸ Δάσκαλος τοῦ Λένοξ Μπόῦντ.
ΚΟΜΠΕΡ. Καλά. Καλά. Αὐτὸ εἶναι ἄλλη ἱστορία.
1ος ΣΤΡ. "Ω. Γιές. Χιστορία. Ἑλληνικὸς Χιστορίας. "Ἐμα
θες ἐδῶ Ἑλληνικὸς Χιστορίας.
ΚΟΜΠΕΡ. Καλά κάνατε γιατί φαίνεται πῶς δὲν τὴν ξέ
ρατε καὶ καλὰ ἦ κι' ἄν τὴν ξέρατε κάνατε πῶς
τὴν ξεχνούσατε ὅταν δὲ σᾶς ἐσύμφερε. "Ἄς εἶναι
Τι ἄλλα μαθήματα σᾶς ἔμαθαν;
- 1ος ΣΤΡ. Ἑλληνικὸς Ἀλφάβητος.
2ος ΣΤΡ. "Ἐντ Γκεόγκραφυ.
ΚΟΜΠΕΡ. "Ωραῖα. Λοιπόν. Γιὰ σταθεῖτε νὰ σᾶς κάμω με
ρικὲς ἐρωτήσεις νὰ δῶ ποιά εἶναι ἡ πρόδοός σας.
ΣΤΡΑΤΑΡ. (Μὲ φόβον) Νό. Νό. "Οκι. "Οκι. Ντέν πηγαίνει
Τρόοντος.
ΚΟΜΠΕΡ. Τι πάθατε μωρὲ παιδί μου; Μὰ τόσο μισᾶτε τὸ
Τρόοδος; Βέβαια δὲ σᾶς ἀδικῶ ὕστερα ἀπὸ τὴν
ὑπόθεση τῆς πυρκαγιᾶς τοῦ δάσους. Ἄλλὰ ἐγὼ
δὲ σᾶς εἶπα Τρόοδος. Πρόοδος εἶπα. Πρόκρες.
ΣΤΡΑΤΑΡ. "Ωωω. Γιές.
ΚΟΜΠΕΡ. Λοιπόν. Γιὰ πέστε μου τὸ Ἑλληνικὸν Ἀλφάβητο.
ΣΤΡΑΤΑΡ. (μὲ ὕφος μαθητοῦ) "Αλφα, Βῆτα, Γάμμα, Δέλ
τα, "Εψιλον, Ζῆτα, "Ηττα, "Ηττα, "Ηττα.
ΚΟΜΠΕΡ. Καλά. "Ηττα, παρα κάτω.
ΣΤΡΑΤΑΡ. "Ηττα, "Ηττα, "Ηττα.
ΚΟΜΠΕΡ. "Ε, παρακάτω λοιπόν...
ΣΤΡΑΤΑΡ. Νόου. "Ηττα ἔντ ὠλουέης "Ηττα. Ὅς τὸ "Ηττα
μᾶς ἔμαθαν.
ΚΟΜΠΕΡ. "Ε. Τι νὰ γίνε; Ὑπομονή. Καὶ τώρα καὶ λίγη
Γεωγραφία. Πές μου ἐσύ. Ποιά εἶναι τὰ σύνορα
τῆς Ἑλλάδας;
ΣΤΡΑΤΑΡ. Τουρκία, Βουλγαρία, Γιουγκοσλάβια, Ἀλπά-

να καί...

- ΚΟΜΠΕΡ. Ἐμπρός. Γιατί σταματήσατε;
ΣΤΡΑΤΑΡ. Τουρκία, Βουλγαρία, Γιουγκοσλάβια, Ἀλπίνα
ἔντ (ἑλληλοκυττάζονται.)
ΚΟΜΠΕΡ. Ἐμπρός. Καλὰ πρὸς Νότον ποιά εἶναι τὰ σύνο
ρα τῆς Ἑλλάδας;
ΣΤΡΑΤΑΡ. (Μὲ στενοχώρια) Τὸ Σάηπρου.
ΚΟΜΠΕΡ. Ἀκριβῶς. Ἡ Κύπρος. Καλὰ πού τὸ καταλάβετε
ἐπὶ τέλους. Τόσα χρόνια δὲν μπορούσατε νὰ τὸ
καταλάβετε. Ἐπρεπε νὰ θρεθοῦν οἱ σημερινοὶ
δασκάλου σας γιὰ νὰ σᾶς κάνουν νὰ τὸ
καταλάβετε θέλοντας καὶ μὴ. Καὶ τώρα πού θὰ
πᾶτε ἀφοῦ ἐδῶ τέλειωσαν τὰ μαθήματά σας.
ΣΤΡΑΤΑΡ. Στὸ Μάλτα, στὸ Κέννα, καὶ στὸ Νουασσαλάντη.
ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ τί θὰ κάνετε ἐκεῖ;
ΣΤΡΑΤΑΡ. Σκόλαροισι.
ΚΟΜΠΕΡ. Κι' ἐκεῖ Μετεκπαίδευση. Μμμ. Σάν πολλά μα
θήματα σᾶς φορτώσαν καὶ φοβοῦμαι πῶς στὸ
τέλος στές τελικὲς ἐξετάσεις θὰ ἀπορριφθῆτε,
καὶ θὰ σᾶς κατατάξουν στὴν Τάξη τῶν Μικρῶν
Ἑθνῶν. Δὲ μένετε καλύτερα ἐδῶ νὰ γίνετε Κυ
πριῶτες;
ΣΤΡΑΤΑΡ. "Ω! Νό! Ἐγκῶ Ἰγκλέζος γενήθηκα καὶ «τοι
οὔτος» θὰ ἀποθάνω.
ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ τώρα μιὰ τελευταίαν ἐρώτηση. Πῶς τὰ
θρήκατε ἐδῶ τὰ μαθήματα. Εὐκολα;
ΣΤΡΑΤΑΡ. "Ω. Νόου. Βέρυ Ντίφικαλτ. Πολὺ ντύσκολο.
ΚΟΜΠΕΡ. Δηλαδὴ σάν νὰ λέμε, τὰ θρήκατε μπαστούνι;
ΣΤΡΑΤΑΡ. Γιές. Γιές. Μπαστούνι. Μπαστούνι.
ΚΟΜΠΕΡ. Τέλος πάντων. Πές τε μας πῶς περάσατε στὸ
Παγκύπριο Σχολεῖο.

(Ἀκολουθεῖ Μουσικὴ καὶ Κάντω) (παρωδία)

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΡΑΤΑΡΧΩΝ

Τὶ τραβήξαμε ἢ πλάτη μας τὸ ξέρει
μᾶς ἐκάναν πάνω χέρι κάτω χέρι
καὶ παντοῦ μᾶς ἐκτυποῦσαν σάν χταπόδια
κι' ἀπ' τὸ φόβος μας τὸ θάζαμε στὰ πόδια
καὶ μᾶς παίρνανε τὰ στέν-γκάν καὶ τὰ ἐφόδια
τέτοιο φιάσκο δὲν τὸ πάθαμε ποτέ.

Στῆς Πάφου τίς χαράδρες μᾶς ρημάξανε
μᾶς ἀναφαν φωτιές καί μᾶς ἐκάψανε
κάναμε τὸ Λιοντάρι καί τὸν Δράκοντα
φάγαμε παρά μία τεσσαράκοντα
μὰ φταίει ὁ Μακμίλλαν
ποῦ πάθαμε τῆ νύλλαν
κι' ὁ Λένοξ Μπόυντ ὁ χαλές
Τί γροθιές! Τί καρπαζιές! "Ω, γιές!

Παινευτήκαμε νὰ πιάσουμε τὸ Γρίβα
μ' ἐλικόπτερα καί τάνκς καί στέν-γκάν στίβα
μὰ μᾶς ἔμεινε μονάχα ἡ φασαρία
κι' ὡς τὰ τώρα μᾶς κρατᾷ ἡ ἀπορία:
"Ένας μόνος μὲ μιὰν αὐτοκρατορία
τέτοιο πρᾶμα δὲν ἀκούστηκε ποτές.

Σὰν λέγαμε νὰ τώρα θὰ τὸν πιάναμε
λές φάντασμα γινόταν καί τὸν χάναμε
καί οὔτε τὸν καπνὸ του δὲν τὸν εἶδαμε
κι' ἔτσι ἄτ λίστς, ἀπόφαση πιά πήραμε
πὼς δὲν εἶναι γιὰ μᾶς
αὐτὸς ὁ λουκουμᾶς
κι' ὅτι στὸ τέλος θὰ μᾶς φάη.
ἔντ νάου, γκούτ μπάη.

Ο Ι Ν Ο Σ Τ Α Λ Γ Ο Ι (ΠΡΟΖΑ)

(Μπαίνουν δυὸ πολίτες, μὲ πένθιμη περιβολὴ καὶ σκουπίζουν τὰ
μάτια τους σὰν νὰ κλαῖνε. Μπορεῖ νὰ εἶναι ζευγάρι)

ΚΟΜΠΕΡ. Βρὲ τοὺς κακόμοιρους. Σὰν πολὺ δυστυχισμένοι
φαίνονται. Φαίνεται πὼς κάποιος θὰ τοὺς πέθανε
ἐκ «Φυσικῶν Αἰτίων» ἢ ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια τῆς μό-
δας, τὴν «Υπαρχνοειδῆ Αἰμορραγίαν».

(Οἱ Νοσταλγοὶ κλαίουں γοερώτερα)

ΚΟΜΠΕΡ. Καλὰ βρὲ παιδιά. Μὴ κάνετε ἔτσι. Τί νὰ κάνουμε;
"Έτσι εἶν' ὁ κόσμος. Τί σᾶς συμβαίνει τέλος πάν-

των;

ΝΟΣΤΑΛΓ. ΚΛΑΙΜΕ Κύριε. Κλαίμε.

ΚΟΜΠΕΡ. Καλὰ. Αὐτὸ τὸ θέλω. Ρωτᾷ γιατί κλαίτε;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Ἐπὶ νοσταλγίαν Κύριε. Ἐπὶ νοσταλγίαν.

ΚΟΜΠΕΡ. Ἐπὶ νοσταλγίαν; Καί τί νοσταλγεῖτε τέλος πάν-
των τόσο πολὺ ποῦ σᾶς κάνει νὰ κλαίτε;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Τὴν ἀλησμόνητον Τετραετίαν Κύριε.

ΚΟΜΠΕΡ. Ποιὰν τετραετίαν;

ΝΟΣΤΑΛΓ. ΠΟΙΑΝ τετραετίαν; Τὴν τετραετίαν τοῦ Χαρ-
τινγκ, τοῦ Κέντριου, τοῦ Ντάρλινγκ, τοῦ Λένοξ
Μπόυντ, τοῦ Μακμίλλαν, τοῦ Ράκφιλτ, τοῦ Φούτ,
καί τῶν θαυμασιῶν ἐκείνων παιδιῶν, τῶν εὐγενει-
κῶν καί πολιτισμένων παιδιῶν τῶν Δυνάμεων Ἐ-
σφαλείας, ποῦ μὲ τὴν εὐγένειά τους σὲ ὑποχρεω-
σαν νὰ...

ΚΟΜΠΕΡ. Νὰ ἐνθουσιάζεσαι καί νὰ κτυπᾷς παλαιμάκια;

ΝΟΣΤΑΛΓ. "Οχι! Νὰ κτυπᾷς ἀπὸ ἐνθουσιασμό τὸ κεφάλι σου
στὸν τοίχον καί νὰ παθαίνης κάταγμα τοῦ κρανί-
ου, κύριε. Πὼς θέλεις νὰ μὴ τοὺς νοσταλγῶ; Ποῦ
εἶναι αὐτοὶ ὄλοι κύριε; Ποῦ;

ΚΟΜΠΕΡ. Καλὰ. Ποῦ εἶναι;

ΝΟΣΤΑΛΓ. (Κλαῖνε γοερώς) "Εφυγαν Κύριε. "Εφυγαν. Ἄχ
Αὐτὸς ὁ Μακάριος τί μᾶς ἔκανε;

ΚΟΜΠΕΡ. Καλὰ βρὲ παιδιά. Εἶπαμε. Ὑπομονή. "Εταί εἶν' ὁ
κόσμος σφαῖρα καί...

ΝΟΣΤΑΛΓ. Τί σφαῖρα Κύριε; Τότε νὰ ἔλεπες σφαῖρες ἀπὸ
«τυχαίαν ἐκπιροσκόρτησιν στρατιωτικῶν ἐπλων»,
ποῦ ὡς ποῦ νὰ πῆς κύμινο σὲ ξεκαθάριζαν χωρὶς
φασαρίες καί ἔξοδα γιὰ Γιατροὺς καί γιαιτρικά.
Τώρα; Εἶσαι κύριε ὑποχρεωμένος νὰ περιμένης
ν' ἀρωστήσης καί νὰ θρεθῆ κανένας φίλος Για-
τρός νὰ σοῦ κάνει τὴ χάρη νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴς
Δυνάμεις Ἐσφαλείας καί νὰ σὲ ξεκαθαρίσῃ. Μὰ
εἶναι ζωὴ αὐτὴ κύριε; Εἶναι ζωὴ; Μιὰ μονάχα
ἐλπίδα ὑπάρχει.

ΚΟΜΠΕΡ. Ποιὰ ἐλπίδα δηλαδὴ;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Νὰ σὲ ξεκαθαρίσῃ κανένα Στρατιωτικὸ αὐτοκίνη-
το ὄχι ἐκ προθέσεως πάντως. Ξέρεις Κύριε τί θὰ
πῆ νὰ εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ δουλεύης ἔξη ὄλο-
κληρες ἡμέρες τὴν ἑβδομάδα;

ΚΟΜΠΕΡ. Μὰ καλὰ. Τότε δὲ δουλεύατε;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Δὲ σοῦ λέω δουλεύαμε ἀλλὰ μὲ οἰκονομία. Δυὸ

μέρες τῆς ἑβδομάδας, τὸ πολὺ τρεῖς.
ΚΟΜΠΕΡ. Τὲς ἄλλες μέρες; Τὶ κάνατε τὲς ἄλλες τέσσερις μέρες;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Τὲς μισὲς κάναμε ἀπεργία γιὰ τὸ Κκέρφιου.
ΚΟΜΠΕΡ. Τὲς ἄλλες μισὲς;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Κκέρφιου γιὰ τὴν ἀπεργία. Αὐτὴ ἦταν ζωὴ.
ΚΟΜΠΕΡ. Τότε δηλαδὴ δὲ ξενοχτούσατε;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Πά Πα Πά. Στὶς ἔξῃ τὸ ἀπογευματάκι. Νάνι. Καὶ

Ξέρεις κύριε μου, τί σημαίνει νὰ ξενοχτᾷς;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Πά Πα Πά. Στὶς ἔξῃ τὸ ἀπογευματάκι. Νάνι. Καὶ

τί ποικιλία στὴ ζωὴ. Μπόμπες, Νᾶρκες, ἔνεδρες, ἀνακοινωθέντα ἐπίσημα «δίχως ζημίης καὶ θύματος», φυλλάδια τῆς ΕΟΚΑ, φυλλάδια τῆς ΠΕΚΑ, φυλλάδια τῆς ΑΝΕ, φυλλάδια τοῦ ΑΚΕΛ, φυλλάδια τῆς ΒΟΛΚΑΝ, φυλλάδια Ἑλληνικά, φυλλάδια Τούρκικα, φυλλάδια Ἑγγλέζικα, πού ὡς πού νὰ τὰ διαβάσης περνοῦσε μιὰ χαρὰ ἢ μέρα σου. Ξενοδοχεῖα «Τάπλ Ντόττ» δωρεὰν στὴν Κοκκινοτριμιθιά στὴν Πύλα στὸν Καράολο, ἀναρρωτήρια στὸ Πολέμι, στὴν Ὁμορφίτα μὲ ὄλα τὰ σύγχρονα μέσα γιὰ μιὰ γερὴ ἐξέταση, κι' ἄς λέγανε «Ἱερὴ ἐξέταση», ὥστε ἔμπαινες μέσα.....

ΚΟΜΠΕΡ. Κατάλαβα. Ἐμπαινες μέσα ἄρρωστος καὶ ἔβγαινες γερὸς.

ΝΟΣΤΑΛΓ. Ὁχι. Ἐμπαινες μέσα γερὸς καὶ ἔβγαινες μισὸς, ἂν ἔβγαινες δηλαδὴ. Καὶ τί νὰ σοῦ πῶ φίλε μου καὶ τί νὰ μὴ σοῦ πῶ; Τάξις καὶ Ἀσφάλεια παντοῦ. Καθόταν οἱ χωρικοὶ ἀσφαλεῖς καὶ γαλήνιοι. Σὲ μιὰ στιγμή τοὺς ἔκαναν φιλοφρονητικὴ ἐπίσκεψη τὰ καλὰ παιδιὰ τῶν Δυνάμεων Ἀσφαλείας καὶ τοὺς ἐξασφάλιζαν...

ΚΟΜΠΕΡ. Τὶ τοὺς ἐξασφάλιζαν;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Τὴν ἀσφάλειάν των καὶ τὴν γαλήνην.

ΚΟΜΠΕΡ. Ποιὰν γαλήνην; Ἀφοῦ εἶπες πὼς ἦσαν γαλήνιοι.

ΝΟΣΤΑΛΓ. Τὴν «αἰωνίαν γαλήνην». Μάλιστα κύριε. Παντοῦ ἔβλεπες Ἀστυφύλακες, Χωροφύλακες, Δεσμοφύλακες, νυκτοφύλακες, ἀκτοφύλακες, τακτικούς, ἀτάκτους, συμπληρωματικούς, ἐκτάκτους, ἐπικουρικούς, ὑποεπικουρικούς, ἀνθυποεπικουρικούς, καὶ γιόμιζε ἢ ψυχὴ σου...

ΚΟΜΠΕΡ. Μὲ ἐνθουσιασμό;

ΝΟΣΤΑΛΓ. Ὁχι.

ΚΟΜΠΕΡ. Ἀλλά.

ΝΟΣΤΑΛΓ. Μὲ ἀηδία.
ΚΟΜΠΕΡ. Δὲ μοῦ λέτε. Περάσατε τίποτε ἀπὸ τὴν Ὁμορφίτα γιὰ ἀνάκριση;
ΝΟΣΤΑΛΓ. Γιατὶ ρωτᾷς;
ΚΟΜΠΕΡ. Γιατὶ μόνο ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ πρᾶμα.
(Κάνει νόημα τρέλλας) Γειά σας.

(Ἀκολουθεῖ Μουσικὴ)

Ν Ο Σ Τ Α Λ Γ Ο Ι

Νοσταλγοῦμε ἐξ αἰτίας τῆς γλυκειᾶς τετραετίας τὲς ἀξέχαστες Δυνάμεις Ἀσφαλείας. Καὶ στὴ θύμισή μας μένει, πὼς οἱ Ἄγγλοι οἱ νικημένοι ἀπὸ ράτσα ὄλοι εἶν' Πολιτισμένοι.

(Ρεφραίν)

Μὲ γροθιὲς μὲ κλωτσιὲς μ' ἀπειλὲς
τί 'ν' αὐτὰ τ' εἶναι τοῦτα νὰ λὲς
ἔρευνες καὶ ἀνακρίσεις
πού νὰ χάνης τὰ μυαλὰ
πού σοῦ ἔρχοταν νὰ τοὺς φτύσης
ἀπ' τὰ Κκέρφιου τὰ πολλὰ
Ἄχ τί χώρα ζηλευτὴ πού 'τανε ἢ Κύπρος μας αὐτὴ.

Ἄπ τις ἔρευνες κατ' οἶκον καὶ τὸ κόλλημα στὸν τοῖχον
ἐμουδιάζανε τὰ πόδια τῶν κατοίκων.
Κι' ἂν κανεῖς θέλη νὰ παίζη καὶ μᾶς πῆ πὼς ὅτ' οἱ Ἑγγλέζοι
Βάρβαρ' ἦσαν παραλόγως οὔτε λόγος.

Τοὺς Παπάδες σὰν τσακῶναν παρευθὺς τοὺς ξεβρακῶναν
καὶ γι' ἀνάπαυση στὴν Πύλα τοὺς ἐχῶναν
Μ' ἂν κανένας σας ζητήση γιὰ νὰ τοὺς κατηγορήση
γιὰ ἐκδίκηση ἢ γιὰ πάθος..... θᾶχη λάθος.

Τί μεγάλας ὠφελείας εἶχαμεν χάριν φιλίας
ἀπ' τὲς ἔξοχες Δυνάμεις Ἀσφαλείας,
σὰν σὲ ψάχναν γιὰ πιστόλι ἔχανες τό..... πορτοφόλι
μ' ἂν πῆς, ἦταν αὐτὸ γνώμων..... θᾶσαι..... ἀγνώμων.

Για άναψυχή γλεντάκια πρόσφεραν καί ταξειδάκια
πού τὰ πλήρωνες μὲ πέντε..... παϊδάκια.
Κι' ἄν σοῦ κάνανε καί χὰδια πού σ' ἐβάλλανε σὲ σκέψεις
τύχαινε νὰ πᾶς χωρὶς νὰ..... ἐπιστρέψης.

Κι' ἄν θρῖσκοτάνε πὼς ἔχεις κάταγμα εἰς τὸ κρανίον
θά 'ταν ἀσφαλῶς..... ἐκ φυσικῶν αἰτίων.
"Ἐρευνες στὴν Ὁμορφίταν εὐγενεῖς πολιτισμένες
πού σ' ἀφήνανε μ' ἑφτά πλευρές..... σπασμένες.

Καταστήματα ἐρευνοῦσαν καὶ μὲ μιᾶς τὰ ξεπουλοῦσαν
μ' αὐστηρά δλες τὲς πόρτες τὲς 'φρουροῦσαν.
Ραδιοσυσκευὰς τελείας κι' εἶδη τῆς πολυτελείας.
συλλαμβάναν δλα χάριν..... ἀσφαλείας.

Εἰς τὰ Κκέρφιου ἀφ' ἐτέρου κάποια εἶδη..... περιπτέρου
ἐνδιαφέροντος τυγχάνουν ἰδιαιτέρου.
Μὴ πιστεύεις ὅσα λέγαν ὅτι τάχατες τὰ..... κλέβαν
κι' ἄν κακὸ στὸ νοῦ σου θάλῃς..... Ὑπερβάλλεις.

Μ' δλα τοῦτα τὰ δεινὰ μας δὲν ἐλύγισε ἡ καρδιά μας
ὡς πού διώξαμε στὸ τέλος τῆ σκλαβιά μας.
Τώρα πιά ἔχουμε κορῶνα πού νὰ λάμπη στὸν αἰῶνα
κάτω κεῖ στὸ Λιοπέτρι..... Τὸν ΑΧΥΡΩΝΑ.

Κι' ὅμως τοὺς χρωστοῦμε χάρι γιατί κάθε Παλληκάρι
ξεσηκώθη καὶ μᾶς ἔγινε καμάρι.
Μᾶς ἐχάρισαν τὸν ΜΑΤΣΗ στὲς καρδιὲς φωτιὰ ν' ἀνάψη
καὶ τῆς Λύσης τ' ἄξιο Ἄγορι..... Τὸ ΓΡΗΓΟΡΗ.

Δ Η Λ Ω Σ Ε Ι Σ

(Μπαίνουν ὁ Ἄντάρτης κι' ἡ Ἄντάρτισσα εὐθυμοί)

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Τέλος πάντων εἶναι νὰ γελάς μὲ τὲς δηλώ-
σεις τῶν κατὰ καιροὺς ἐναλλασσωμένων
Στραταρχῶν.

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. Κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ ρεζίλεμα πού 'παθαν.

ΚΟΜΠΕΡ. Ἐπὶ τέλος. Νὰ πού θρῆκα κάποιους νὰ μὲ
διαφωτίσουν τί ἔπαθαν οἱ Στρατάρχες.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. "Ὅτι παθαίνουνε ἐκεῖνοι πού παίζουνε στὰ
ποδοσφαιρικὰ Ππούλς.
ΚΟΜΠΕΡ. Δηλαδή;

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. Δηλαδή ἐπιτυχάνουν τὸ ἀντίθετο ἐκείνου
πού ἐπιδιώκουν.

ΚΟΜΠΕΡ. Δὲν ἀντελήφθην καλῶς.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Νὰ παιδί μου. Πολεμᾶνε νὰ κερδίσουν λεφτὰ
καὶ χάνουν καὶ τὰ δικά τους.

ΚΟΜΠΕΡ. Πὼς τὸ ξέρεις; "Ἐχασες κι' ἐσύ;
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. "Ἄ ὄχι. Ἐμεῖς πάντα κερδίζουμε.
ΚΟΜΠΕΡ. Τὶ λὲς θρὲ παιδί μου; Καὶ πὼς τὰ καταφέρ-
νετε;

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ἄπλούστατα. Γιατὶ παίζουμε τὴ ζωὴ μας κο-
ρῶνα γράμματα. "Ὅλα γιὰ ὅλα. "Ἄλλο τίπο-
τε ἐμεῖς δὲ παίζουμε.

ΚΟΜΠΕΡ. Ἄδύνατο. "Ὅλος ὁ κόσμος παίζει.
ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. Ἐκτὸς ἀπὸ μᾶς. "Ἄκουσες ποτέ σου πὼς ἡ
ΕΟΚΑ παίζει; "Ἄν δὲν πιστεύεις ρώτησε τοὺς
Στρατάρχες. Κάτι ξέρουνε αὐτοί.

ΚΟΜΠΕΡ. Μὰ καλά. Ἐσεῖς εἶστε ἡ ΕΟΚΑ; Μὰ δὲν τὴ
φάγανε τὴν ΕΟΚΑ;

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ποιοί;
ΚΟΜΠΕΡ. Οἱ Στρατάρχες. Ἄφοῦ ἔτσι ἐδήλωσαν. Ὁ
Στρατάρχης τῶν Στραταρχῶν ὁ Χάρτινγκ ἐ-
δήλωσε πὼς θὰ τὴν φάει τὴν ΕΟΚΑ σὲ ἔξη
μῆνες. Δὲν τὴν ἔφαγε πιφτέκι ὅπως δήλωσε;

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. "Ὅχι. Τοῦ κόπηκε ἡ ὄρεξη.
ΚΟΜΠΕΡ. Ποιὸς τοῦ τὴν ἔκοψε;

ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὁ Γρίβας. Πέρασαν οἱ ἔξη μῆνες, κι' ἀκόμα
ἔξη μῆνες, κι' ἄλλοι πρόσθετοι ἔξη μῆνες,
κι' ἄλλοι ἔξη μῆνες συμπληρωματικοί, γιόμι-
σε τὴν ἀτμόσφαιρα μὲ ἀέρια κοινῶς πορδές,
γιὰ νὰ καταντήση Τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος
ὁ δόλιος.

ΚΟΜΠΕΡ. Γιὰ φαντάσου. Καὶ τί ἔγινε μὲ τὴν ΕΟΚΑ;

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. Τὴν ἄφησε ἀπὸ εὐγένεια νὰ τὴ φάη ὁ ἐπόμε-
νος. Ὁ Κέντριου ὁ Δεύτερος, «Φρικασέ».

ΚΟΜΠΕΡ. Τὴν ἔφαγε αὐτός; ὁ Κέντριου ὁ Δεύτερος;

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. "Ὅχι. Ἦλθε... δεύτερος καὶ κόντεψε νὰ φάη...

ΚΟΜΠΕΡ. Τί; Τὴν ΕΟΚΑ;

ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ. "Ὅχι. Τὸ κεφάλι του.

ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ τί ἀπέγινε ὁ Κέντριου ὁ Δεύτερος;

- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ἦλθεν. Εἶδεν καὶ ἀπῆλθεν χωρὶς ἡμεῖς νὰ τὸ εἶδωμεν...
- ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Γιατί;
- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Γιατί κυκλοφοροῦσε γεναιότατα μέσα σὲ θα-
ρακισμένα αὐτοκίνητα καὶ καθόταν...
Κατάλαβα.
- ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Τὶ κατάλαβες;
- ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Καθόταν στὰ ὀπίσθια καθήματα.
- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὅσοι. Καθόταν σ' ἀναμμένα κάρβουνα, ὡς
ποῦ στὸ τέλος ἀναγκάστηκε νὰ καθῆται στὰ
ὀπίσθια του, μουντζουρωμένος μὲ τὰ κάρβου-
να ποῦ διαρκῶς καθόταν ἀπάνω τους.
- ΚΟΜΠΕΡ.
ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὅστε δὲν τὴν ἔφαγε οὔτε αὐτὸς τὴν ΕΟΚΑ;
- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὁχι. Τὴν ἄφησε ἀπὸ ἐπαγγελματικὴν ἀλ-
ληλεγκύην νὰ τὴ φάῃ ὁ τρίτος.
- ΚΟΜΠΕΡ. Ὅστε τὸ κακὸ ἐτρίτωσε. Ποιὸς ἦταν αὐτὸς
ὁ Τρίτος;
- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὁ Ντάρλιγκ ὁ «Σ κ λ η ρ ὀ ς».
- ΚΟΜΠΕΡ. Ἔ. Τὴν ἔφαγε;
- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὁχι. Τὴν θρῆκα λιγάκι «σ κ λ η ρ ἦ».
- ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ δὲν τὴν ἔφαγε;
- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ὁχι. Τὲς ἔφαγε.
- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ἐξ ἄλλου αὐτὸς ἰδήλωσε πὼς ἐνδιαφερόταν
γιὰ τοὺς νεκροὺς τῆς ΕΟΚΑ κι' ὄχι γιὰ τοὺς
ζωντανούς.
- ΚΟΜΠΕΡ. Καὶ γιατί αὐτὴ ἡ ἰδιοτροπία;
- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ἔ. Ἔτσι εἶν' αὐτοὶ οἱ Μεγάλοι. Βρῆκε πὼς
ἦταν ἀσφαλέστερο καὶ πιὸ ἀκίνδυνο νὰ ντα-
ραθερίζεται μὲ τοὺς νεκροὺς τῆς ΕΟΚΑ, μὰ
ποῦ δὲν ἦταν καὶ τόσο εὐκόλο νὰ τὰ θγάλη
πέρα μὲ τοὺς ζωντανούς.
- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Δὲ θυμᾶσαι καὶ ἐκεῖνον τὸν ἀνθρωπάκον,
τὸν Στρατάρχη τῶν Στραταρχῶν; Ἐπειδὴ
δὲν τὰ κατάφερνε νὰ πιάσῃ καὶ νὰ φυλακώ-
σῃ τοὺς ζωντανούς ἀγωνιστές, ἔπιανε καὶ
φυλάκιζε τοὺς νεκροὺς στὲς Κεντρικὲς Φυλα-
κές.
- ΚΟΜΠΕΡ. Ὅστε, γιὰ νὰ καταλάβω, οἱ Ἑγγλέζοι πάν-
τα πετύχαιναν τὸ ἀντίθετο ἀπὸ 'κεῖνο ποῦ ἐ-
πεδίωκαν.
- ΑΝΤΑΡΤΗΣ. Ἀκριβῶς. Κάτσε ν' ἀκούσης λεπτομέρειες.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

Πονοῦσε ἡ ψυχὴ τοῦ γέρο Γρίβα
κι' εἶπε στὸ χάρο πιὲς αἷμα, ἐβίβα.
Κι' ἦλθε στὴν Κύπρο ποῦ 'τανε δικιά του
γιατὶ ἔχει ἐδῶ τὴ ρίζα τὴ γενιά του.

Καὶ κάποια ἡμέρα εἶπε στὸ χάρο «Κέρνα
μὲ αἷμα ἀντὶ κρασί καὶ πιὲς καὶ πέρνα».
κι' ἔβαλε τὸν Ἑγγλέζο σὰν ἀγυιόπαιδα
στὶς πέτρες, μὲ μπροστὰ τά... Γυναϊκόπαιδα.

Λυσάξανε νὰ πιάσουνε τὸ Γέρο
μ' αὐτὸς τοὺς βαθμολόγησε μὲ ζέρο.
Τὸ θρίαμβο ζητῶντας ν' ἀναγγεῖλη
ἡ Βρετανία γίνηκε ρεζίλι.

Φέραν Στρατάρχες μὲ Ἐπιτελεῖα
νὰ θάλουν στὸν Ἄγωνα του τελεία.
Στὸ τέλος οἱ Στρατάρχες τοὺς πετύχαν
νὰ πιάσουν τὸ μπερέ του μὲ μιὰν τρίχαν.

Ζητοῦσαν στὴν ΕΟΚΑ νὰ θάλλουν παῦλα
καὶ κάνανε παλληκαριὲς στὴ Βάβλα.
Μὲ τ' ἀναντρο τὸ Ἑγγλέζικο λεπίδι
σκαλίσαν Ἀντριάντα τοῦ Παρίδη.

Ἐκάνανε τοῦ Μαχαιρᾶ τὸ Σπήλιο
νὰ λάμπη πιὸ πολὺ κι' ἀπὸ τὸν ἥλιο.
Νὰ πιάσουν θέλανε τὸν Αὐξεντίου
μ' αὐτὸς ἦσαν θυμὸς κι' ὀργὴ Κυρίου.

Ἐπαίξανε τὸ ἴδιο τὸ παιγνίδι
στὸ Μοῦσκο καὶ στὸ θρυλικὸ Ροτσιδῆ.
Καὶ στῆς Ὀρᾶς ψηλὰ κάποιο σοκκάκι
ἀθάνατο τὸν κάναν τὸν Πετράκη.

Ὁ Μάτσης καὶ ὁ Λένας καὶ ὁ Δράκος
τοὺς Ἄγγλους τοὺς τρανοὺς τοὺς κάναν ράκος.
Τοὺς σκέπασαν μὲ νέφος μιᾶς τρομάρας
ὁ Πήττας ὁ Καρούου κι' ὁ Σαμάρας.

Ταμπουρωμένοι ρίχνανε τὸ βόλι
στοῦ Εὐαγόρα, τῶν ἀνθῶν τὴν πόλι
κι' ἐστήσαν προτομή αἱματωμένη
τοῦ Γιάλλουρου ποὺ ἀξέχαστος θὰ μένει.

Περίμεναν πὼς θὰ πανηγυρίσουν
νὰ ἴδουνε τὰ παιδιὰ μας νὰ λυγίσουν
Μὰ τοῦ Στρατάρχη τὸ σκοινὶ κυτόντας
πεθαίνουν στὴν κρεμμάλλα... τραγουδώντας.

Ἐκεῖ κάτω στῆς Πάφου τ' ἀκροτόπια
χαμένα πῆγαν ὅλα τους τὰ κόπια.
Στοῦ Μιλτιάδη καὶ Κκέλη τῆ δυάδα
τὸ δάσος ἀναψε ἱερὴ λαμπάδα.

Ξέρασε ὁ Ἐγγλέζος τὸ φαρμάκι
στοῦ Πενταδάκτυλου ἓνα χωριουδάκι.
Τὸν τάφο κάποιου θέλοντας νὰ σκάψη
Ἀπόλλωνα τὸν ἔκανε τὸ Μάτση.

Ἐδιώξαν ἀπ' τὴν Κύπρο τὸν Ἐθνάρχη
ὁ Λένοξ Μπούντ μαζὺ μ' ἓνα Στρατάρχη.
Κι' ἀντὶ μ' αὐτὸ νὰ πνίξουν τὸν Ἀγώνα.
Τὸν ἔκαναν τῆς Κύπρου μας Κορώνα.

Ἐκάψαν κάποιο ἀπλὸ Ἀχερωνάρι
καὶ τὸ ἔκαναν ἱερὸ προσκυνητᾶρι
Νομίζουν πὼς σκοτώσαν τὰ παιδιὰ μας
μὰ ζοῦνε καὶ θὰ ζοῦν μέσ' τὴν καρδιά μας.

Μὲ τὰ παιδάκια παίζαν τοὺς γενναίους
καὶ κάναν τὰ παιδιὰ μας Ἡμιθέους.
Τὸν Εὐαγόρα κάναν κατ' οὐσία
νὰ ζῆ ὡς τῆ δευτέρα παρουσία.

Στὴν Πάφο σκότωσαν τὸ Χριστοφόρου
καὶ τοῦ ἴδωσαν τῆ δόξα πρωτοπόρου.
Καὶ τοῦ Ἀγγλοῦ ποὺ φερνόταν σὰν Βασιάζος
τοῦ ἴφτυσε μέσ' τὰ μούτρα ὁ Τουμάζος.

Στρατοὺς καὶ στόλους οἱ Ἀγγλοὶ ἐκουβαλοῦσαν
καὶ τὰ παιδιὰ τοὺς βλέπαν καὶ γελοῦσαν.
Κι' ἀπ' τὰ σκολεῖά τους ποὺ ἴγιναν κρυψῶνες
τοὺς βάζανε μπροστὰ μὲς τὶς σφεντάκωνες.

Καὶ τὰ δεκάχρονα μας κοριτσάκια
στὶς πέτρες τοὺς ἐβάζαν στὰ σοκκάκια.
Μ' ὅλα τὰ στὲν - γκάν καὶ τὶς καραμπίνες.
Τὲς ἔκαναν νὰ γίνουν Μπουμπουλίνες.

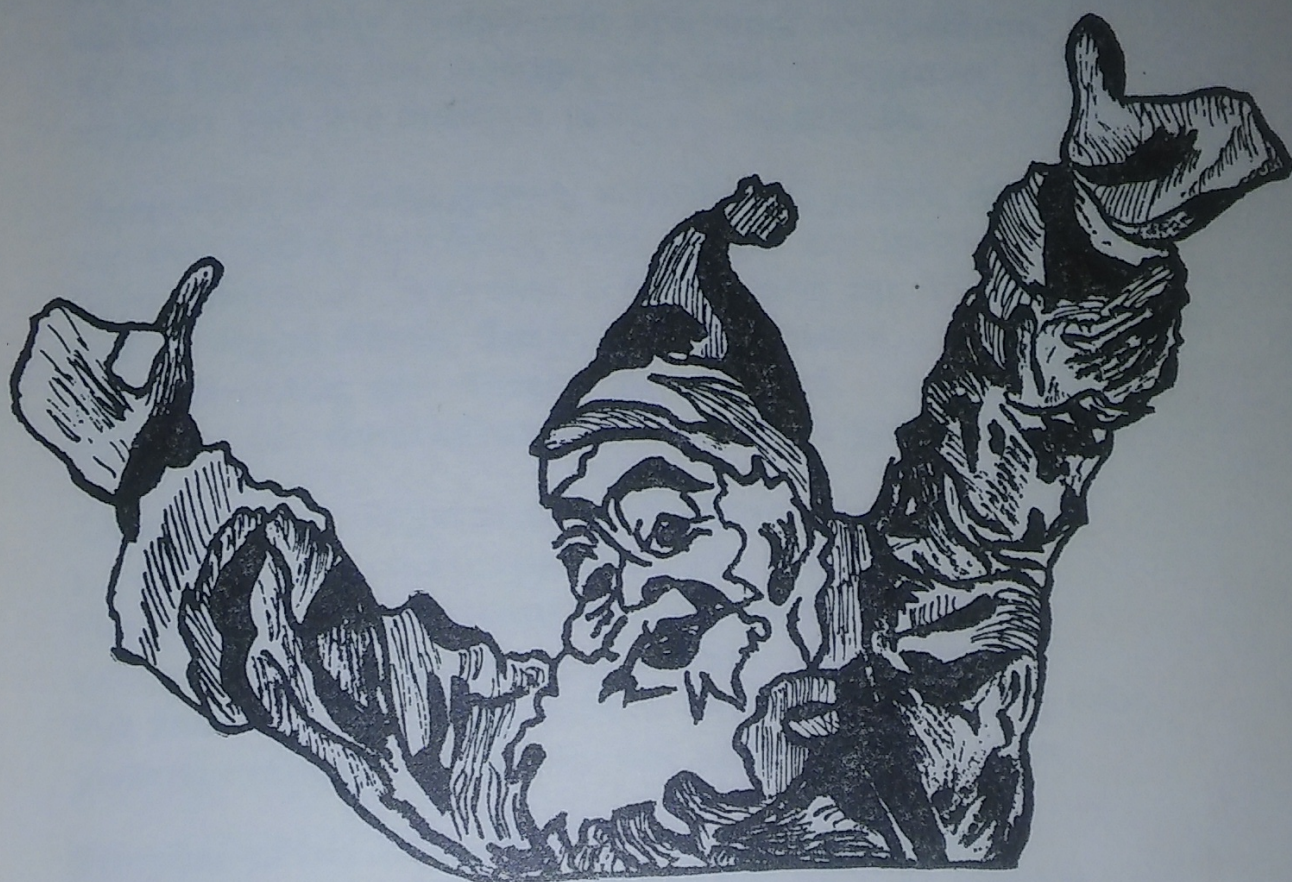
Οἱ Βύρωνες, Κάνιγκες, Κορδικτῶνες
ποὺ μένουν τίμιοι Ἀγγλοὶ στοὺς αἰῶνες
σκύψαν τὰ μέτωπα ἀπ' τὴν ντροπὴ τους
γιατὶ αὐτοὶ εἶν' ἀπόγονοι δικοὶ τους.

Καὶ λένε στοὺς σημερινοὺς Κιοτῆδες
ποὺ γίνανε τῆς Κύπρου οἱ Σταυρωτῆδες.
Κάνετε τὴν Πατρίδας μας μοιραῖα
νὰ γίνῃ τῶν Ἐθνῶν ἡ τελευταία.

Τώρα τῆ Λευτεριά μας ἂν κρατᾶμε
τίποτα σὲ κανένα δὲ χρωστᾶμε
Τὴν ἔχουμε ἀκριβοπληρωμένη
θὰ σᾶς τὸ ποῦνε οἱ Τάφοι οἱ Σκλαβῶμενοι.

Κι' οἱ Τάφοι αὐτοὶ ποτὲ δὲ λένε ψέμα
γιατ' εἶναι ποτισμένοι μ' ἅγιο αἷμα.
Καὶ τοὺς κυτᾶει ὁ κόσμος μ' ἀπορία.
Σκαφτῆκαν γράφοντας μιὰν Ἱστορία.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΙΟΣ

1958

1959

Α Η Σ Β Α Σ Ι Λ Η Σ
1958

Ἀρχιμησιά κι' ἀρχιχροιά, κι' ἀρχή καλός μας χρόνος.
Ἡ μίσσησ Κάσλ ἐδήλωσε σαφῶς καὶ ἐπιμόνως,
ὅτι οἱ Ἄγγλοι Ἐργατικοὶ ἔχουν ὅλοι διάθεση
νὰ δώσουνε στὴν Κύπρο μας γρήγορα αὐτοδιάθεση.
Κι' οἱ Τῶρηδες, πού σοβαρὴ τοὺς δίνουν σημασία
νοιώσαν γιὰ τὴν διάθεση αὐτή... ἀδιαθεσία.

Ἀρχιμησιά κι' ἀρχιχροιά, καινούριος, χρόνος φθάνει
καὶ σύντομα ὁ Μακάριος στὴν Κύπρο καταφθάνει.
Ἀγάλλονται οἱ Ἄγγελοι γιὰ τὴν καλὴ τὴν δήλωση
καί... δίχως ἄδεια, ἀπεργοῦν καὶ κάνουν... διαδήλωση.
Μὰ ὁ Ντεκτὰς πού πόνεσε μὲ τοῦτο τό... μπερντάχι,
καθόλου δὲν ἀγάλλεται, πού... «κακὸ χρόνο θά'χει».

Ἄης Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρία,
κι' ὅλοι μας περιμένουμε αὐτὴ τὴν εὐκαιρία.
Πῶς θά 'ναι ἡ περίπτωση πού κάτι πιά θά γίνη
κι' ὁμαδικῶς θά ψάλλουμε τὸ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη»
Μὰ ἐκεῖ πού ὅλοι τραγουδοῦν τὴν τύχη, τὴν καλὴ τους,
γίνεται «κέρφιου» ξαφνικὰ καὶ κόβειτ' ἡ φωνὴ τους.

Βαστάει πέννα καὶ χαρτί χαρτί καὶ καλαμάρι
καὶ μὲ τὸν Ράτκλιφ γρήγορα φθάνουνε μὲ καμάρι,
καὶ σπάταλα χαρίζουνε ἐλευθεριὰ ἐδῶ πέρα
καὶ μπουναμᾶ ἕνα σύνταγμα... κουπανιστὸν ἄερα.
Καὶ ἔτσι πιά δὲ θά 'χουμε κανένα στὸ κεφάλι μας,
ἀρκεῖ νὰ διαιωμισθῇ... τὸ τωρινὸ τὸ χάλι μας.

Τὸ καλαμάρι ἔγραφε καὶ στὸ χαρτί ἠμελέτα
πῶς ἡ αὐτοκυβέρνηση τὸ λέει νέττα σκέττα,
πῶς νοικοκύρης θά 'σαι πιά κι' ἀφέντης μέσ' στὸ σπίτι
ἂν φυσικά, ἐγκρίνεται... ἀπὸ τὸν Κυβερνήτη.
Κι' ἀπ' τὴν αὐτοδιάθεση ποτὲ δὲν μᾶς χωρίζουνε
καὶ πάντοτε κι' αἰώνια θά τὴν... ἀναγνωρίζουνε.

Κάτσε νὰ φᾶς κάτσε νὰ πιῆς κάτσε νὰ τραγουδήσης,
ἀφοῦ πρῶτα τὴν ἄδεια ἀπ' τὸν Ντεκτὰς ζητήσης.
Γιατὶ στὸ νέο σύνταγμα... ἀφέντης πιά θὲ νὰ 'σαι,
ἀλλὰ θά παίρνεις ἄδεια... νὰ τρῶς καὶ νὰ κοιμᾶσαι.
Καὶ Ὑπουργὸς θά γίνεσαι μὲ θέση ὑπευθύνου
ἀρκεῖ μονάχα νὰ μιλᾶς τὴ γλώσσα τοῦ... Λονδίνου.

Πές μας και πόθεν ἔρχεσαι και πόθεν κατεβαίνης,
μά μάθε, δίχως ἄδεια στὸν τόπο μας δὲ θγαίνης,
κι' ἔχω καθῆκον ἅγιε νὰ σὲ κατατοπίσω.
'Απ' τὴν Ἑλλάδα ἂν πέρασες... θὰ σὲ γυρίσουν πίσω.
Κι' ἂν δὲν ἔχης «ταυτότητα» στῶν δῶρων τὴ ζεμπύλα
ἀμέσως συλλαμβάνεσαι και πᾶς κατὰ τὴν Πύλα.

Μ' ἂν θέλῃς κύρ Βασίλη μου νὰ τὴν περνᾶς ὠραία
κάτσε και σὺ στὴν Κύπρο μας νὰ κάνουμε παρέα,
κι' ἂν θέλῃς νὰ 'σαι ἐλεύθερος ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸν τόπο,
και νὰ 'σαι ἀφέντης, και νὰ ἴρω, νὰ πίνῃς δίχως κόπο,
ξεμπάρκαρε στῆς Κύπρου μας, ἂν θρῆς, κᾶνα λιμάνι,
και γράφτου... Ἐπικουρικός νὰ τὴν περνᾶς κοτσάνι.

'Αμέσως θὰ θεωρηθῆς δικός μας, συντοπίτης,
μιὰ κι' εἶσαι ἀπὸ γεννησιμιῶ θέρους Τουρκομερίτης,
ἀφοῦ τὸ λέει κι' ὁ Κουτσιούκ ὁ δόκτωρ κι' ἡ... Ἱστορία
«Ἡ Κύπρος εἶναι Τουρκική, και ἡ Ἑλλάς... Τουρκία».
Και ὁ Ἀρχαῖος Περικλῆς, τὸ λέει τὸ τροπάρι,
κι' ὁ Ὀμηρος ποῦ 'ταν... Ὀμέρ, φορούσανε... σιαλθάρι!!

«Ἀπὸ τὴ μάνα μου ἔρχομαι και στὸ σκολεῖο πηγαίνω»
συγνώμη, ἂν στὰ λόγια σου, Βασίλη, ἐπεμβαίνω,
Μὰ ἂν γυρεύῃς, ἅγιε, σκολεῖα και προκοπές,
Στῆ... Σκάλα και στὴν Ἀκανθοῦ ἔχουν... διακοπές.
Και τὰ παιδιὰ μας τὰ φτωχὰ διά... κατευνασμό,
ὕμνουνε τὸν ἐγγλέζικο... φιλελευθερισμό.

Βασίλη ἂν ξέρεις γράμματα πές μας τὴν Ἄλφα—Βῆτα,
μόλις θὰ θγῆς στοῦ λιμανιοῦ, ἂν ἔρῃς, καμιὰ προβλήτα,
γιατὶ παιδιὰ πιά δὲ θὰ ἔρῃς νὰ σοῦ τὴν ποῦν ἀράδα,
γιατὶ τὸ Ἄλφα—Ὡμέγα τους ἐδῶ εἶν' ἡ Ἑλλάδα.
Γι' αὐτὸ ποῦ λές τὰ κλειδῶσαν τώρα μέσα στὰ σέντε
και τὰ παιδιὰ μας τὰ φτωχὰ κοιμούνται ἀπ' τῆς... πέντε.

Ἄν θέλεις νὰ ἐπισκεφθῆς τὰ δάση μας τὰ σπάνια,
ποῦ τὰ ἔχουμε καμάρι μας κρυφὸ και περηφάνεια,
σοῦ λέω πῶς εἶναι ἀσφαλῆ μεθ' ὑπερηφάνειας,
χάρις εἰς τῶν δυνάμεων τὰ μέτρα, ἀσφαλείας.
Ποῦ ἂν ἐφαρμοσθοῦν παντοῦ, ἐν περιπτώσει πάσει,
Ὅτε δεντρὸν νὰ κρεμαστῆς δὲ θὰ θρῆς μέσ' στὰ δάση!

Ἄν δῆς, σὰν ἔλθῃς, μερικούς ἐδῶ σκελετωμένους,
γυμνοῦς, πεινῶντες, ἄστεγους και... τετραχιλισμένους,
μὴ πῆς πῶς εἶναι... γυμνιστές. Εἶναι... συνταξιοῦχοι,
ποῦ τοῦ Κουβέρνου ὑπάλληλοι ἦτανε... προσοντοῦχοι,
και περπατοῦν τρικλίζοντας και εἰς γραμμὴν πορείας,
εἰς τὰ γραφεῖα γιὰ νὰ πᾶν τὰ τῆς... «Εὐήμερίας».

Κι' ἂν πάλι τὸν Τιμάριθμο θέλῃς νὰ συναντήσης,
ματαίως τὸ κεφάλι σου θὰ τὸ ταλαιπωρήσης,
και ἄδικα τὸν κόπο σου Βασίλη μου θὰ χάσης
ἂν... δορυφόρος δὲν εἶσαι, ἴσως και τὸν προφθάσης.
Γιατὶ ἐδῶ τὰ Ἴνκαμ τάξ κ' οἱ ἄλλοι ὄλοι φόροι
ἔκαναν ὄλους τοῦ... ψωμιοῦ νὰ γίνουν... δορυφόροι.

Κάτσε νὰ φιλοξενηθῆς στὴ γῆ τῆ... μακαρία
ποῦ θὰ ἔρῃς πρώτης τάξεως ἐδῶ, ξενοδοχεῖα,
στῆς Κεντρικές, και στὸ Ξερό, και στὰ Κοράλλια. Κοίτα:
Πύλα, Κοκκινοτριμιθιά, κι' ἰδίως Ὀμορφίτα
ποῦ ὄλοι... «ἐπικουρικῶς» μετὰ πολλῆς σαγήνης
θὲ νὰ σὲ περιποιηθοῦν και... Ὀμορφος θὰ γίνῃς!

Τὰ δῶρα ποῦ μᾶς ἔφερες Βασίλη, ποῦ τὰ θρῆκες
και κοντραπάντο γιόμισες τῆς Κύπρου τῆς προθῆκες
μὲ μπόμπες, στὲν γκὰν και σπαθιά, ὀβίδες και πιστόλες
και κέρφιου, διατάγματα και... τρύπιες μεσοσόλες;
Κι' ἔτσι στοὺς πυροβολισμοὺς και στῶν βομβῶν τὴ δίνη
ἂν ζῆσει κάποιος θὰ τὸ πῆ τὸ «Ἐπὶ γῆς εἰρήνη».

Μ' ἂν σιχαθῆς, Βασίλειε, τὴ μακαρία τὴ γῆ μας
και δὲ θὲς νὰ συμμεριστῆς τὴν τύχη τῆν... καλή μας,
φεύγοντας μὲ τὰ δῶρα σου, παιγνίδια και τὰ ρέστα,
σταμάτα στὴν Ἀμέρικα, στοῦ ΟΗΕ τὴ Φέστα.
Κι' ὅταν ἔρῃς πῶς κατάντησε τοῦ Ντάλλες τὸ κριτήριο,
κόλλησε στὸ γραφεῖο του ἓνα... ἐνοικιαστήριο.

Και σὰν περνᾶς σταμάτησε λιγάκι και στὴ Λόντρα,
και δῶσε και στοὺς Τόρηδες ποῦ ὄλα τοὺς πᾶνε κόντρα,
γιὰ μποναμά, στὴν Κύπρο μας ἐπιτυχία κι' ἄλλη,
ὅπως αὐτὴ ποῦ πέτυχαν κάποτε στὸ Κανάλλι.
Κι' ἂν δὲν τοὺς φθάνῃ ὁ Νασσέρ, ὅπου τὸ λέν ἀρχάριο,
πρόσθεσε τοὺς Ἐργατικούς μαζί και τὸν Μακάριο.

Καί εἰς τῶν ἐξωτερικῶν τὸν Ὑπουργὸ τὸ Λόυντ
κι' ἐπίσης στῶν ἀποικιῶν αὐτὸ τὸν Λένοξ Μπούντ,
δῶσε... μαχαίρι δίκοπο, τὸ πρόβλημα νὰ λύσουν
καὶ σὰν τή... βασιλόπηττα τὴν Κύπρῳ νὰ καταλάβῃς.
Μὰ πές τους: «Φίλε Ὑπουργέ πρέπει νὰ καταλάβῃς,
ὅτι, ἂν δώσης... μάχαιραν, καὶ μάχαιραν θὰ λάβῃς.

Στὸν Ὑπουργὸ γιὰ τὰ λεφτά, τῆς λίρας τὸν προστάτη
πές του «Ἄρον τὴ λίρα σου φίλε καὶ περιπάτει»
κι' εὐχῆσου του ἐκ μέρους μας κόλπα νὰ ἔβρῃ ποικίλα,
ἴσως καὶ τῆς στερλίνας του κόψη τὴν κατρακύλα.
Κι' ὅταν τὰ κἀνὴ μούσκεμα μετὰ τὴν πολλή του πείρα
ὄλος ὁ κόσμος θὰ τοῦ πῆ «Ὁ νοῦς σου καὶ μιὰ λίρα».

Μὰ ὅταν φύγῃς «Ἄγιε, πάρ' καὶ τὸ Ρένταγουεῦ
λιγάκι ἀπὸ τὸν τόπο μας νὰ εἶναι... αἰγουεῦ
Κάν' τον στὸ Χάρντιγκ μπουναμὰ μετὰ τὴ γνωστή του πείρα
γιὰ νὰ τὸν διορίσῃ αὐτὸς στὴν Τράπεζα κλητήρα.
Καὶ πές, πῶς λυπηθήκαμε πού πῆραν κατρακύλα
πρὶν νὰ μᾶς κλείσουν ὄλους μας ὀμαδικῶς στὴν Πύλα.

Στὸν Μεντερές τὸ λιονταρὴ πού ἔλυσε τὸ ζουνάρι
καὶ τὴ Συρία ἐπιθυμεῖ δακαῶς νὰ πάρῃ,
δῶσ' του κι' αὐτοῦ τοὺς ἀσπασμοὺς τοῦ Νάσσερ τοῦ Ἀράπη
καὶ τοῦ γνωστοῦ μας τοῦ Χρουτσιώφ τὴν... ἄδολη ἀγάπη.
Καὶ πές του πῶς ὡς πού νὰ πᾶ' καὶ νὰ ἴθῃ τὸ χαμπάρι,
θὰ πάῃ τὸ μισοφέγγαρο ἀναυλα στὸ... φεγγάρι.

Στὸν ἄλλο τὸν παλληκαρᾶ τὸ φίλο μας Πινῶ
πού ὄλους τοὺς Γάλλους ἔκανε νὰ λέν: «Ἀμὰν πεινῶ»,
δῶσ' του, κι' ἐκείνου μιὰ εὐχή νὰ πάθῃ τὸ χουνέρι
κι' ὅ,τι ἐπάθῃ στὸ Σουεζ νὰ πάθῃ καὶ στ' Ἀλγέρι.
Γιατὶ οἱ Ἀλγερίνοι λέν, στὴ θράση τοῦ πολέμου,
ὅ,τ' εἶπε τοῦ Μολλέ ὁ Νάσσερ: «Μολῶν λαθέ... Μολλέ μου».

Στοὺς Ἀγγλοὺς διαπλανητικὸ χάρις' ἓνα καράβι,
γιατὶ τώρα ὁ Ἐθνικισμὸς κόβει γραμμὴ καὶ ράβει,
κι' ὄλο τοὺς σφίγγει τὸ λαιμὸ σὰν τρομερὸ χταπόδι
κι' ἀπὸ τίς ἀποικίες τους σύντομα παίρνουν... πόδι.
Μιὰ καὶ τὸ συνηθίσανε καὶ τό'χουν γιὰ καμάρι
νὰ κάνουνε ἀποικισμὸ κάπου πᾶ' στὸ φεγγάρι.

Ἄν τύχῃ στὸ ταξίδι σου περνᾷς κι' ἀπ' τὴ Ρουσία
νὰ πῆς πολλοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὸν Χρουτσιώφ καὶ σία
κι' ἂν τύχῃ καὶ περισσεψῇ κανένας δορυφόρος
μιὰ καὶ τοὺς ρίχνει ὀμαδικῶς, συχνά κι' ἀδιαφόρως
νὰ μᾶς τὸν κάνει μπουναμὰ κανένα ὑπεράριθμο
ἴσως καὶ τὸν ἱπτάμενο πιάσουμε τόν... Τιμάρημο.

Πές του, νὰ κάνει μπουναμὰ στὸν «Αἶκ μιὰ ρουκέττα
μιὰ πού δὲν τὰ κατάφερε τὸ λέμε νέτα σκέτα,
νὰ στείλῃ στὸ διάστημα κι' ἐκεῖνος δορυφόρον
κι' ὁ κόσμος ξεκαρδίζεται μαζί του κατὰ κόρον,
νὰ τὸν «κουντήσῃ» ὁ Ρούσικος ἔτσι γιὰ καμμιά ὥρα
ὡς πού εἰς τὸ διάστημα νὰ πάρῃ κάποια φόρα.

Ἄπ' τὴν Ἀθήνα σὰν περνᾷς καὶ θρῆς ἐκεῖ παρέα,
χάρισε στὸν Καραμανλῆ τὸν φίλο Παπαντρέα
καὶ πές τους, εἰς τὴ σκέψη τους πάντα ἢ Κύπρος ν' ἄρχῃ
καὶ μετὰ σολίστα ἄξιο τῆς Κύπρου τὸν Ἐθνάρχη,
ὄλοι μαζί «συμφωνικῶς» νὰ παίξουνε μαζί του
καὶ ἄς ἀφήσουν τὸν Σαρπέρ... νὰ παίξῃ τό... θιολί του.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, κι' ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος,
καὶ ὄλοι μας φωνάζουμε ὀμαδικῶς κι' ἐντόνως,
πῶς μόνο ὅταν μείνουμε ἀφέντες στὸ νησί μας
δίχως πιά διατάγματα νὰ πνίγουν τὴ φωνή μας,
κι' ὅταν ξένος στὸν τόπο μας κανένας δὲ θὰ μείνῃ
τότε κι' ἐμεῖς θὰ ψάλλουμε τὸ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη».

Α Η Σ Β Α Σ Ι Δ Η Σ
1959

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά καὶ φέτος ὅπως πρῶτα
ἀνάθουνε γιορταστικὰ πολύχρωμα, τὰ φῶτα,
νοιώθουνε ὄλοι τὴ χαρὰ στὰ σπίτια καὶ στὰ κέντρα,
μόνο ἐμεῖς τὴ νοιώθουμε τοῦ Ἐγγλέζου τὴ βουκέντρα.
Ὅλοι τους λένε «Εὐτυχές νὰ ἴναι τὸ νέον ἔτος»
μὰ ἐδῶ στὴν αἱματόβρεχτη τὴν Κύπρῳ ἀντιθέτως,
θλέπουμε νὰ ῥχεται στυγνὸς ἀκόμα ἓνας χρόνος,
καὶ φαρμακῶνει τίς ψυχές γιὰ τὴ σκλαβιά ἓνας πόνος.

'Αρχιμηλιά κι' 'Αρχιχρολιά παντοῦ χαρᾶς τραγούδια
μὰ ἐδῶ στήν Κύπρο, νεκρικά σκορπίζουνε λουλούδια
στο Σπήλιο ἐκεῖ στὸν Μαχαιρᾶ κι' ἐκεῖ στὸν 'Αχυρῶνα,
στοῦ Μάτση τὸ κρησφύγετο, πού τὰ 'χουμε κορώνα.
'Αρχιμηλιά κι' 'Αρχιχρολιά τὰ σπίτια ὄλα γιορτάζουν
μὰ ὀλονῶν τὰ θλέμματα ὄλο στοργή κοιτάζουν
στοῦ Φοῦτ τὰ κρατητήρια πού ἡ Νηότη μας στενάζει
ἐνῶ μὲ τὴ φαμίλια του ὁ σέρ ὁ Φοῦτ γιορτάζει.

'Αρχιμηλιά κι' 'Αρχιχρολιά κι' ἀρχή γιὰ νέα δῶρα,
πού ὁ φίλος μας ὁ σέρ ὁ Φοῦτ, πού πιά τὸν 'πῆρε ἡ μπόρα,
θὰ μᾶς προσφέρει προσεχῶς, δείγμα σαφοῦς φιλίας
μὲ νέους περιορισμούς στὰ μέτρα..... ἀσφαλείας,
καὶ δι' ἐξουδετέρωσιν κατηγορητηρίων
θὰ ἀπολύσει..... δυόμιση ἐκ τῶν κρατητηρίων,
Μὰ μήπως παρεξηγηθεῖ ἀπ' τὸν Κουτσιούκ καὶ Σία
θὰ βάλει κέρφιου στοὺς Ρωμηούς σ' ὄλη τὴν ἀποικία.

'Αρχιμηλιά κι' ὁ χρόνος μας ἀρχίζει τώρα ὁ νέος,
νέες δηλώσεις θὰ σκορποῦν τὸν φόβον καὶ τὸ δέος,
πού θὰ τίς κάμει ὁ Ντάρλιγκ μας ὁ στρατηγὸς ὁ φίνος
κι' ἡ ἀτμόσφαιρα θὰ..... μυρωθεῖ πάλιν ἐπικινδύνως.
Γιατὶ μὲ στόμφο θὲ νὰ λέει ὄπου σταθεῖ καὶ κάτσει
πὼς σκότωσε..... ἀπὸ μακρὰ στὸ Δίκωμο τὸν Μάτση.
Κι' ἐνῶ ἀπειλεῖ ἐκτέλεσιν κι' ἄλλου ἄθλου παρομοίου
τοῦ κλέβουν τίς ἐκρηκτικὲς ὕλες ἐκ τοῦ Χρωμίου.
Κι' αὐτὸς μόλις τὸ ἔμαθε ἀφρίζει καὶ λυσσάει
καὶ τὴν ΕΟΚΑ, φρικασέ λέει πὼς θὰ τὴν φάει
μὰ ὁ "Ἅγιος ὑπομονὴ τοῦ λέει πὼς πρέπει νὰ 'χει
γιατὶ ἡ ΕΟΚΑ εἶναι..... βαρειά γιὰ ἐγγλέζικο στομάχι.
Στομαχικὸ γιὰ μπουναμά τοῦ λέει νὰ δοκιμάσει
μήπως τὴν ΕΟΚΑ τρώγοντας θὰ..... βαρυστομαχιάσει,
μιά πού μὲ τοὺς..... ἐπιστημονικοὺς τρόπους πού καταβάλλουν
σκοτώνουν ἕνα ἀπὸ μακρὰ καὶ δέκα ξεπροβάλλουν.

'Αρχιμηλιά κι' 'Αρχιχρολιά καὶ πάλιν ξημερώνει
καὶ κάθε "Ἑλλην Κύπριος τίς τσέπες του κλειδώνει
μήπως τυχὸν ἐρευνηθεῖ..... δίχως τὴν χρῆση βίας,
ἀπὸ τίς τόσο..... τίμιες Δυνάμεις 'Ασφαλείας.
Γιατὶ ἂν διαμαρτυρηθεῖ πὼς κλέβουν τὰ λεφτά του
παθαίνει ἀπὸ..... συγκοπή καὶ..... σπᾶνε τὰ πλευρά του.
Κι' ὁ Φοῦτ μας δικαιώνεται μὲ τὸ βιολί πού παίζει
πὼς δὲν κάμνει ἄλλος στρατὸς ὄσα ἐδῶ οἱ 'Εγγλέζοι.

'Αρχιμηλιά κι' 'Αρχιχρολιά καινούργιος χρόνος πάλιν
νέες λογοδιάρροιες ὁ Φοῦτ θὰ μᾶς προβάλλει
κι' ὄπως τὸν κάθε Κύπριο τὸν θεωρεῖ γιὰ βλάκα
θὰ βάλει στὸ γραμμόφωνο πάλιν τὴν ἴδια πλάκα.
θὰ πῆ «θὰ σᾶς σκοτώνουμε ἐμεῖς φίνα κι' ὠραία,
βία ὄμως ἐκ μέρους σας εἶν' καταδικαστέα,
γιατὶ ὄλοι θὰ πεθάνετε..... ἐκ «φυσικῶν αἰτίων»
μετὰ σπασμένων τῶν πλευρῶν οὐ μὴν καὶ τῶν κρανίων.

'Αρχιμηλιά κι' 'Αρχιχρολιά κι' ἔκλεισε πάλιν φέτο
μὲ τὸ ἀμερικάνικο ὄπως συνήθως θέτο
τὸ ἄμοιρο Κυπριακὸ πού πέντε χρόνια τώρα
ζητᾶ κάποια δικαίωση γιὰ τὴ μικρὴ μας χώρα.
'Ἐκλεισε διὰ ψηφίσματος στείρου μὰ καὶ κακόσμου
πρὸς δόξαν μὰ καὶ..... φτύσιμο τοῦ.... «ἐλευθέρου κόσμου».

"Ἄης Βασίλης ἔρχεται πάλιν ἐκ Καισαρείας,
καὶ δρᾶττεται ὁ "Ἅγιος αὐτῆς τῆς εὐκαιρίας
νὰ πάη καὶ στὸν Ο.Η.Ε. ν' ἀκούση τί θὰ γίνη
γιὰ νὰ σωθοῦνε... ἡ Τιμὴ... καὶ... ἡ Δικαιοσύνη.
Κι' ἀκούει νὰ ψέλνει ὁ Ζορλοῦ μὲ τὸν σέρ Νόπλ τὸν πόντο
κι' ὁ Κάμποτ Λότζ ὁ... οὐδέτερος νὰ τοὺς κρατᾶ σεκόντο,
καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς τῆς συναυλίας
φωνάζουν οἱ 'Αμερικανοί... τοὺς Μάγους ἐκ... Περσίας.
Καὶ λέει ὁ Νόπλ: «Προσέξτετε γιατί ἂν δὲν σᾶς πείσω
νὰ κάνετε ὅτι θέλω ἐγώ, θὰ σᾶς εἰδοποιήσω
πὼς πόλεμος ἐμφύλιος θὰ γίνεῖ παραχρῆμα
ἂν γιὰ αὐτοδιάθεση κάνετε κι' ἕνα βῆμα.
Γι' αὐτὸ νὰ εἰσθε θέβαιοι, καὶ παίρνω τὴν εὐθύνη
γιατὶ τὸ πᾶν ὁ ἀγγλικὸς ὁ νοῦς θὰ διευθύνει.
Σᾶς λέω θὰ γίνεῖ ἐμφύλιος καὶ δὲν θὰ προφητέψω
ἀφοῦ ἐγώ ὁ ἴδιος θὰ σᾶς τὸν μαγειρέψω».
Κι' εὐθὺς προσθέτει ὁ Ζορλοῦ: «Νὰ πάρετε χαπάρι
πὼς εἴμαστε ὄλοι ἥρωες σὰν τὸν... Μπαϊρακτάρη
καὶ σὰν τὸν Λάλα Μουσταφᾶν καὶ ἄλλους 'Ισλαμίτες
ὄπως ὁ Μουσελίμαγας κι' ὄλοι οἱ... Κιονελίτες,
καὶ θρούλους ἔχουμε πολλοὺς πρὸς δόξαν τῆς φυλῆς μας.
ὄπως εἶν' τὰ Χασαμπουλλιά κι' ὁ... 'Αλῆ Τσιελεπῆς μας.
Κι' ἔτσι πού μᾶς ὄπλίσανε οἱ ξένοι, μάνι-μάνι
ὄλοι οἱ... ἄοπλοι Ρωμηοὶ θὰ γίνουνε κουρμπάνι.
Καὶ ἂν τυχὸν κάνας Ρωμηὸς βρεθεῖ νὰ ν' ὄπλισμένος
στὶς κεντρικὲς θὲ νὰ βρεθεῖ ἀφεύτκως... κρεμμασμένος.

Κι' ὁ Ἅγιος λέει ὁ ἄμοιρος: "Ἄς ἔχανα τὸ φῶς μου
παρὰ νὰ δῶ τέτοια ντροπὴ τοῦ... «Ἐλευθέρου(;) Κόσμου»
Καὶ μὲ ἀπογοήτευση ἀλλὰ καὶ ἀηδία
γι' αὐτὴ τὴν Ἀγγλοτουρκικὴ πού 'νοιωσε δυσωδία,
δίνει στοὺς δυὸ ἕνα μπουναμᾶ ὄχι συνηθισμένον
ἀπὸ πεντέξη... φάσκελλα καὶ τὸν Ἴνδὸ τὸν Μένον.
Γιὰ νὰ φανῆ καὶ νὰ γραφῆ στὸ πέρασμα τῶν αἰῶνων
πὼς βρέθηκε ἕνας τίμιος ἐν μέσῳ ἀπατεῶνων.
Μὰ ὁ Κάμποτ Λότζ σὰν τὸ 'μαθε πολὺ τοῦ κακοφάνη
τῆς... Λευτεριάς κραδαίνοντας τὸ φωτεινὸ στεφάνι,
λέει: «Ἀνάγκη νὰ δοθῆ κάθε... Ἐλευθερία
... στοὺς Ἄγγλους νὰ τιμενωθοῦν στὴ Γῆ τῆ Μακαρία,
τῆς Ἀγγλικῆς τῆς Λευτεριάς θὰ 'μαστε οἱ προστάτες,
γιὰ νὰ τὴν προστατέψουμε ἀπὸ τοὺς... «τρομοκράτες».
Γιατὶ ὁ Κρούτσιεφ βρέ παιδιὰ φαίνεται πὼς δὲν παίζει
κι' ἀλλοίμονο ἂν ἔλθουνε στὸν Ο.Η.Ε. οἱ Κινέζοι».
Καὶ τὸ ἀγαλμα τῆς Λευτεριάς τὸ ἄμοιρο κι' ἐκεῖνο
γυρίζει πιά τὰ μούτρα του στὴ Μόσχα στὸ... Πεκίνο.

"Ἄη Βασίλη βασιληὰ πὲς μας τὴν Ἄλφα—Βῆτα,
μ' ἀπ' τῆς παιδείας μας τὰ Χέτ πρῶτα τὴν ἄδεια ζήτα,
γιατὶ ὅτι πεῖς κι' ὅτι σκεφθῆς στὴ γῆ τῆ μακαρία
μπορεῖ νὰ εἶναι ὑποπιὸ εἰς τὴν λογοκρισία,
κι' ἂν σ' ἀνακρίνουν εὐγενῶς ἐκεῖ στὴν Ὀμορφίτα
δὲ θὰ σοῦ μείνει πιά φωνὴ νὰ πῆς τὴν Ἄλφα—Βῆτα.
Κι' ἂν τύχη καὶ διηγηθεῖς αὐτὴ τὴν ἱστορία
πᾶς παρευθὺς στὶς Κεντρικὲς γιὰ... ψευδομαρτυρία.
Καὶ παραδόξως θὰ βρεθεῖς μ' ἑφτὰ πλευρὲς σπασμένες
ὑπὸ συνθηκῆς ἄγνωστες καὶ μᾶλλον μπερδεμένες
καὶ στὸ κρανίῳ κάταγμα μετὰ αἱμορραγίας
πού θὰ 'ναι οἱ συνέπειες... «ὄχι ὑπερμέτρου βίας»,
καὶ θὰ 'σαι μᾶλλον τυχερὸς σὰν ἕνας τῶν Ἀγίων
ἂν δὲν πάθης... συγκοπὴν ἐκ «φυσικῶν αἰτίων»,
κι' ἂν δὲν σὲ πιάσει, Ἄγιε, καὶ σὲ ἡ ἐπιδημία
πού «Υποαραχνοειδῆ» τὴν λέν αἱμορραγία.
Βαστάει πέννα καὶ χαρτί, χαρτί μεγάλες στίβες,
νὰ γράψῃ ὅσα κλέψανε οἱ Ἄγγλοι... Εὐπατρίδες
πού ὅταν σ' ἐρευνήσουνε εὐθὺς καὶ στὸ μομέντο
κι' Ὠνάσης νὰ 'σαι ἡ Νίαρχος θὰ βγάλεις... φαλλιμέντο.
Μ' ἂν ἡ κλοπὴ ἀποδειχθῆ κι' ὁ κόσμος τὴν πιστέψει
θὰ πάρης δέκα στὰ ἑκατὸ ὄσων σοῦ ἔχουν κλέψει.

Γι' αὐτὸ κι' οἱ ἐπιχειρήσεις τους πού γίνε τόσοσ νόρος
'γίνανε... «ἐπιχειρήσεις» τὰ μάλα... κερδοφόρος.

Μὰ πρόσεξε Βασίλειε, πού μᾶς ξανά 'λθες πάλι
μὴπως δεχθεῖς ἀνύποπτος ἀπάνω στὸ κεφάλι
ἀπὸ τὰς μάλα εὐγενεῖς Δυνάμεις Ἀσφαλείας
«εὐδοξία... περιπτώματα» χάριν φιλοξενίας.
Μ' ἂν σοῦ συμβῆ μὴ ἐκπλαγῆς, στὸ δρόμο σου ξεκίνα
καὶ μὴ ζητᾶς στὴν κοπριά τριαντάφυλλα καὶ κρῖνα.
Ὁ ἐγγλέζικος πολιτισμὸς μὴ στάξει καὶ μὴ βρέξει
ἀλλοίμονο κατάντησε σὰν τοῦ Κάμπρον τῆ λέξη.
Βιάσου ὅμως Βασίλειε τὰ δῶρα σου νὰ δώσεις
καθ' ὅτι εἶν' ἀμφίβολο ἂν θὰ τὸ κατορθώσης
γιατ' ἴσως σὲ συλλάβουνε καὶ σὲ φορτώσουν στίβα
μ' ἄλλους καμιά σαρανταριά γιατί μοιάζεις... τοῦ Γρίβα,
κι' ἂν ἔχῃς τύχη νὰ μπλεχθῆς σὲ τέτοια ἱστορία
δὲν θὰ προφθάσης Ἄγιε νὰ πᾶς στὴν Καισαρία.

Καὶ 'σὺ τὰ κοκκαλάκια σου ἐδῶ θὲ νὰ τ' ἀφίσης
τὶς φόρσες τὶς σεκιούριτυ διὰ νὰ... δυσφημίσης.
Καὶ ὅπως εἶσαι Ἄγιε κι' ἐσὺ μὲ γενειάδα
καὶ μάθουν πὼς ἐπέρασες τυχὸν ἀπ' τὴν Ἑλλάδα,
κι' ἐπειδὴ μοιάζεις μὲ παπαῖ, ἔχω μεγάλη ἔννοια
ὅτι στὸ τέλος Ἄγιε θὰ μείνης... δίχως γένεια.

Κάτσε νὰ φᾶς κάτσε νὰ πιῆς κάτσε νὰ τραγουδήσης
καὶ ὅσο γιὰ κατάλυμα νὰ μὴν ἀνησυχῆσης
γιατὶ ἐφρόντισαν ὁ Φούτ-Ντάρλιγκ καὶ συντροφία
νὰ κτίσουνε... φιλόξενα παντοῦ... ξενοδοχεῖα.
Μὰ πιὸ μοντέρνο ἀπ' ὅλα τους πού ὅποιος τ' ἀκούσει τρέμει
ἦταν ἐκεῖνο πού 'χτισαν στὴν Πάφο στὸ Πολέμι,
μὲ σχέδιο πού ἔφεραν ἀπὸ τοὺς Μάου—Μάου
πού 'μπρός του τύφλα νὰ 'χουνε ἐκεῖνα τοῦ... Νταχάου.

Καλῶς ἦλθες Βασίλειε τὰ δῶρα σου νὰ δώσης
κι' ὅτι τοῦ λείπει καθ' ἑνὸς νὰ τοῦ τὸ συμπληρώσης
μὰ μὴ φερθεῖς στὴ μοιρασιὰ ἀτίμως κι' ἀνικάνως
ἐκτὸς ἂν ἐκατάντησες κι' ἐσὺ... Ἀμερικάνος.

Καὶ πρῶτα γιὰ τὴν Κύπρο μας δῶσε Ἄγιε Βασίλη
τῆς Λευτεριάς ἡ χαραυγὴ σύντομα ν' ἀνατείλῃ
μὰ Λευτεριάς ὄχι ὅπως λέν οἱ Ἑγγλέζοι στὸ Λονδίνο
κι' ὁ Ντάλλες στό... «Ἐλεύθερο» σὰν λέει Βερολίνο.

Δώσε στους 'Αμερικανούς να πάνε στη Σελήνη
να πάνε όμως δλοι τους ρουθούνι να μη μείνη
κι' αν πάρουν και τους Βρεττανούς θά 'ναι φίνια κι' ύψιστη
κι' ως πάρουν και τόν Μεντερες να κάνουνε παρία.
"Αν και λυπούμαι ειλικρινώς τὸ ἄμοιρο Φεγγάρι
γιατί ὁ φίλος μας Κουτσιούκ θά θέλει νὰ τὸ πάρη
ἂν ὄχι δλο, τὸ μισό, θά πεί πὼς εἶν' δικό του
ἀφοῦ τό... μισοφέγγαρο τό 'χει γιὰ σύμβολό του.

Στους "Ελληνες πολιτικούς τῆς Κύπρου τοὺς προμόγους
λίγο... κουράγιο χάρισε νά... φτύσουν τοὺς Συμμάχους
νὰ δείξουνε τὸν ἀνδρισμὸ Ρωμηῶν, στὸ κάτω κάτω,
μπροστὰ τοὺς... σωματέμπορους πὺ θρίσκονται στὸ Νάτο.

Εἰς τὸν Μακμίλλαν χάρισε τοῦ "Ηντεν τά... καλά του
καὶ στὸν 'Αἰζενχάουερ νὰ κάτσει πιά στ' αὐγά του.
"Ενα ζουρνέ στὸν Κάμποτ Λότζ τῆ νίκη νὰ γιορτάση,
καὶ εἰς τὸν Ντάλλες... ἀνθρωπιὰ γιὰ τὴν ἔχει χάσει.

Στὸν Ντάρλιγκ δῶσε, τό... σκληρό, μιὰ ὀδοντοστοιχία
δλα τὰ τρομοκρατικά γιὰ νὰ μασᾶ στοιχεῖα,
μιὰ πὺ 'ναι πιά πασιφανές καὶ τὸ γνωρίζει ἤδη
πὼς ἢ 'Εόκα εἶν' γι' αὐτὸν πολὺ σκληρὸ καρύδι.

Στὸν Φούτ δῶσε παράσημα πολλὰ ἐν κατακλεῖδι
νὰ δίνη σ' ὄσους... κλέβουνε λεφτὰ καὶ ἄλλα εἶδη,
καὶ στὸν ΟΗΕ τῆ δήλωση τοῦ Κίκη μας καὶ μόνον
πὼς εἶναι Λέσχη Διεθνῶν Κοινῶν 'Απατεῶνων.

Στὸν Φούτ ἀκόμα χάρισε, πὺ ἄλλο τι δὲν κάνει
νὰ λέει πὼς μετὸ σχέδιο κοινένας μας δὲν χάνει,
ἕνα ψαλτήρι καινουργές μετὰ ψαλμῶν σωρείαν
ἀλλὰ καὶ τὴν «'Αμαρτωλῶν χάρισε Σωτηρίαν».
"Ὁμως καὶ κάποια Τράπεζα δῶσε του νὰ ὑπάρχη
ὅπως αὐτὴν πὺ δῶσανε κάποτε στὸν Στρατάρχη,
γιατί τῶν... γιοφυριῶν, κακὸς φάνηκε οἰκοδόμος
κι' ἀφεύκτως θά τοῦ χρειασθεῖ, ἐλπίζομεν συντόμως.

Στὸν Χάρτινγκ τὸν Στρατάρχη μας πὺ λύσσαξε στὴ Λόντρα
καὶ γιὰ τὴν Κύπρο διαρκῶς γαυγίζει πάντα κόντρα,
ἔνανε ἀντιλυσσικὸ ὄρρο κάποιος νὰ δώσει
γιατί μπορεῖ τῆ γλώσσα του νὰ 'χει ἴσως δαγκώσει,
κι' ἐπάνω εἰς τὴν κρίση του πὺ ἐξεδηλώθη ἤδη
ἀπ' τὸν καιρὸ πὺ ἐπνιξε καὶ τὸν Παλληκαρίδη,

θὲ πῆξει καὶ τὸν Λένοξ Μπόρντ, μετὴν πολιτικὴ του,
ἀφοῦ μεταβῆσε σ' αὐτὸν τῆ... λύσσα τῆ δικῆ του.

Δῶσε "Αγιε Βασίλειε δῶρον πολλῶν σωρείας
εἰς τῆς κοινῆς λεγόμενες Δυνάμεις 'Ασφαλείας,
γιὰ μπουνιμάδες μαγαζιά νά... κλέβουν δτι θροῦνε
ἴσως τότε τοὺς... ἀσπλους πάφουν νὰ ἐρευνοῦνε,
καὶ πορνοφιλία μερικὰ καὶ τρόφιμα συνάμα
ὡς ὕποπτα νά... συλληφθοῦν ἀμέσως κι' ἐν τῷ ἄμα,
κι' ὁ Φούτ νὰ θιλέπει δλ' αὐτὰ μετ' ἀδιαφορίας
ὡς δείγμα ἐντιμότητος τῆς... Αὐτοκρατορίας.

Δῶσε καὶ τοὺς 'Εργατικούς, μιὰ καὶ τὸν κόβο 'ρίξαν
νὰν σταθεροὶ καὶ τίμιοι σ' δτι διακήρυξαν,
κι' ἡ ἱστορία νὰ πεισθῆ, γιὰτί ποτὲ δὲν παίζει,
ὅτι ἀκόμα ὑπάρχουνε καὶ τίμιοι 'Εγγλέζοι.

Εἰς τὴν ἐδῶ κυβέρνησιν καὶ δὴ τὴν ἡγεσίαν
δῶσ' τῆς κανένα Κύπριον διά... συνεργασίαν
ἴσως καὶ τὴν ἀντίδραση στὸ τέλος καταστελεῖ
γιατί μετὸν... «συνέταιρο» θά γίνουνε ρεζίλι.
'Αλλὰ φοβοῦμαι, "Αγιε, πὺ δσο καὶ νὰ ψάξεις
καὶ ἂν εἰς ὄλες τῆς γωνιῆς τοῦ σάκκου σου κυτάξεις
δὲ θά 'θρεις τέτοιονε Ρωμηὸ γι' αὐτὴ τὴν ἱστορία
κι' ἔτσι «ὁ Συνεταιρισμός» θά μείνη... θεωρία,
θὰ μείνει μόνον... «εὐφάνταστος» μετὸ δίχως σημασία
καὶ στοῦ Μακμίλλαν μοναχὰ θά ζῆ... τῆ φαντασία.

Μὰ στεῖλε κι' ἄλλους στρατηγούς ἀπ' τὰ ἐπιτελεῖα
γιὰ νὰ 'χει... στρατιωτικῆ... ὁ στρατὸς πρωτοβουλία
μιὰ καὶ χιλιάδες πέταξαν γιὰ νὰ πεινοῦν στίς στράτες
καὶ τῆς 'Εόκα ἐπλήθυναν ἔτσι τοὺς... «τρομοκράτες»
καὶ πὲς τοὺς μιὰ κι' αὐξήσανε τὸ μῖσος καὶ τὰ πάθη
«Μὴ κλαῖς κουκκούφα τὰ 'παθες μόνον τὰ θέλεις πάθει».

Εἰς τὸν Κουτσιούκ, πολιτικὴ χάρισε καριέρα
καὶ μιὰ πὺ ὁ νοῦς του γιόμισε κουπανιστὸν ἀέρα
πὲς του τὴν παροιμία μας ν' ἀκούσουν κι' οἱ 'Αγάδες
«Τζῆ Μαρικκοῦ τὸν ἄντραν τῆς μετὸς πρᾶματευτάδες».

Σὲ 'κείνους ὅπου διαρκῶς μιλοῦνε γιὰ τῆ... «βία»
δῶσ' τοὺς κι' αὐτοὺς γιὰ μπουνιμά μιὰν ἄλλη παροιμία
ἴσως καὶ νοιώσουν ἐντροπὴ στὸ τέλος καμιὰ στάλα
«Εἶπε κι' ἐδῶ ὁ γαῖδαρος τοῦ πετεινοῦ κεφάλα».

Εἰς ὅλα τὰ ἀραβικά τὰ κράτη νὰ τοὺς δώσῃ
ἓνα Νάσερ γιὰ Πρόεδρο ἰσως καὶ τὰ γλυπτά
ἀπὸ τὴν Ἀγγλοαμερικανὸν σὺν λένε... προστασία
νὰ δοῦνε Θεοῦ πρόσωπο καὶ κάποια ἐλευθερία.

Ἐν γένει στὴν Ἀμερικὴ ποῦ εἶναι ἀπ' τὶς μεγάλες
Δυνάμεις, δῶσε μπουναμά ἀκόμα ἓνα... Ἠτάλλες
γιὰ νὰ μὴν ἀπομείνει πιά σκιά ἀξιοπρεπείας
καί... τελευταία νὰ γενεῖ χώρα... ἠθικῆς ἀξίας.
Κι' ἔτσι ὅλες οἱ Λαϊκὲς τότε Δημοκρατίες
κι' ὁ Κρούσιεφ θὰ σοῦ στείλουνε θερμὲς εὐχαριστίες
μέ τέτοιους, νὰ μὴ βασκαθοῦν, τῆς λευτεριάς προμάχου
δὲ θρῖσκουνε πιὸ σίγουρους τὰ Σοβιέτ... Συμμάχου.

Σὲ μᾶς ἓνα τόνο... σέλεον, μὴ παραπονεθοῦμε
πὼς δὲν τοὺς... φτύσαμε ἀρκετὰ γιὰ νὰ μὴ... βασκαθοῦνε.

Στὸν Κίκη μας τὸ Δήμαρχο ποῦ ἡ γλώσσα του εἶναι κόμπου
καὶ τοὺς τὰ λέει τοὺς... φίλους μας κατὰμουτρα καὶ ντόπου
κι' ὄλο στὴ φόρα ἀφοβα τὶς θγάζει τὶς πομπές τους
καὶ δὲν τοῦ καίγεται καρφί γιὰ ὅλες τὶς ἀπειλές τους,
χάρισε ἓνα μεγάφωνο νὰ πεῖ ὅσα προκάμει
παντοῦ εἰς τὸ Παγκόσμιο ρεζίλι νὰ τοὺς κάμει.

Στοὺς... φίλους μας τοὺς Τόρηδες δῶσε ὅτι τοὺς ἀνήκει
νὰ πάρουνε... «ἐλεεινὴ» ἐκλογικὴ μιά... νίκη,
καὶ τέτοια νὰ πετύχουνε στίς ἐκλογές μαυρίλλαν
ποῦ οὔτε βουλευτῆς νὰ θγει ὁ... ἔντιμος Μακμίλλαν,
καὶ ὅλα τοῦ Ὑπουργικοῦ, τὰ μέλη, Συμβουλίου
ὄλοι μαζὺ νὰ μείνουνε... «ἐκτὸς Κοινοβουλίου».

Ἀρχιμηνιά κι' Αρχιχροινιά καινούργιος πάλι χρόνος
κι' ἡ Κύπρος μας ἀλύγιστα, σκληρά, καὶ ἐπιμόνω,
κι' αὐτὸ τὸ χρόνο σὺν καὶ πρὶν περήφανη καὶ πάλι
κι' ἄς εἶναι κι' αἱματοβρεχτὴ δὲ σκύθει τὸ κεφάλι.
Ἀρχιμηνιά κι' Ἀρχιχροινιά κι' ἀρχὴ καινούργιων θρύλων,
στὸ πείσμα τῶν μεγάλων μας... συμμάχων τε καί... φίλων,
ποῦ ἀδιάντροπα μᾶς λέγουνε: «Τὴ Λευτεριά σου δός μου
χάριν θεβαίως τῆς... Λευτεριάς τοῦ... Ἐλευθέρου Κόσμου!
Μὰ ἐμεῖς στὰ μούτρα φτόνουμε μετ' ἄκρας ἀηδίας
τῶν... προστατῶν τοῦ δίκαιου καὶ τῆς ἐλευθερίας.
Κι' ἂν εἶναι νὰ πεθάνουμε σὺν λέει ἡ ἀπειλή τους
μιὰ δόξα θὰ ἴναι αὐτὸ γιὰ μᾶς καὶ μιὰ ντροπὴ δική τους.

καὶ ὅσο κι' ἂν λυσιπείθουνε οἱ Λάοι, τὴν τσιπκάλια
δὲν ἔναι πρὸς γουαταῖοι ποτὲ τὰ ὄρθα ἀκρογιάλια
ἢ ἀπὸ τὴν τὴν κροσσόγγο καὶ κάποιοι ἀκρογιάλια
πρὸς τὴν τὴν γουαταῖοι καὶ κάποιοι ἀκρογιάλια
ἢ ὅσο κι' ἂν λυσιπείθουνε οἱ Λάοι, τὴν τσιπκάλια
δὲν ἔναι πρὸς γουαταῖοι ποτὲ τὰ ὄρθα ἀκρογιάλια
ἢ ἀπὸ τὴν τὴν κροσσόγγο καὶ κάποιοι ἀκρογιάλια
πρὸς τὴν τὴν γουαταῖοι καὶ κάποιοι ἀκρογιάλια